

11th February 1955] [Sri B. Parameswaran]

DRAFT RULE.

In the said Schedule II, in clause 4 (ii), for the words " the Tirunelveli and Palayamkottai Municipalities " the words, " the Tirunelveli, Palayamkottai and Melapalayam Municipalities " shall be substituted.'

" Sir, this is a simple amendment which enables the Government to treat the three municipalities as one unit for purposes of payment of tax at concessional rates allowed to urban buses. I hope this amendment will not be objected to by any hon. Member."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the following draft of a rule proposed to be made by the Government under section 17 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), amending Schedule II to the said Act, be approved.

DRAFT RULE.

In the said Schedule II, in clause 4 (ii), for the words " the Tirunelveli, and Palayamkottai Municipalities " the words, " the Tirunelveli, Palayamkottai and Melapalayam Municipalities " shall be substituted.' "

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION) BILL,
1954 (CONSIDERATION—*cont.*)

Clause 4.

MR. SPEAKER :—" We will now take up the further consideration of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Bill, 1954. Motion moved—

' That clause 4 do stand part of the Bill.' "

SRI R. KRISHNAN :—" Mr. Speaker, Sir, I move my amendment, namely—

' In sub-clause (1), after the existing provisos, insert the following proviso :—

" Provided further that if the land is brought under nanja cultivation prior to the construction, expansion or alteration of any irrigation work, this section will not be applicable." "

The amendment was duly seconded.

[11th February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move my amendment, namely—

‘ In sub-clause (1), for the second proviso, substitute the following :—

“ Provided further that the estimate shall be made with reference to the average of the prices prevailing during the three years immediately following the year of completion of the work giving the betterment to the land.” ’

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move my amendment, namely—

‘ For the existing second proviso, substitute the following :—

“ Provided further that the estimate shall be made with reference to the average of the prices prevailing during the period between 1935 and 1939 in all cases of works that come under this Act.” ’

SRI N. K. PALANISAMY :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI C. KANDASAMY :—“ Mr. Speaker, Sir, I move the following four amendments, namely :—

‘ (1) In sub-clause (1), second proviso, lines 4 and 7 for the word “ three ”, substitute the word, “ six ”.

(2) In sub-clause (2), line 1, for the word “ Ten,” substitute the word “ Six ”.

(3) In sub-clause (2), line 4, for the word “ one-half ”, substitute the word “ one-third ”.

(4) In sub-clause (4), lines 3 and 4, for the words “ all persons having interest in the lands ”, substitute the words “ the landholder concerned ”.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move the following four amendments, namely :—

“ (1) In sub-clause (1), second proviso, for the words “ in the case of a work . . . preceding such completion ”, substitute the words “ during the three years 1945, 1946 and 1947 ”.

(2) In sub-clause (2), line 1, for the word “ Ten ” substitute the word “ Five ”.

(3) In sub-clause (2), line 4, for the word “ one-half ” substitute the word “ one-fourth ”.

11th February 1955] [Sri S. Ramalingam]

(4) *In sub-clause (3), first proviso, line 3, after the words " of the section ", insert the words " serve or cause to be served on the landholder of the land which will be leviable of the betterment contribution and also ".* "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second the amendments, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY : " Mr. Speaker, Sir, I move the following amendments, namely :—

' (1) *Add at the end of the second proviso the words " and such estimates shall be reviewed thereafter and modified according to the average of the prices arrived at as the result of review ".*

(2) *After sub-clause (2) and before the existing proviso, insert the following proviso :—*

" Provided that in the case of a landholder whose extent of lands in from 5 to 10 acres, the increase in the capital value shall be 5 times the annual increase in the gross produce ".

(3) *In sub-clause (2), line 7, after the words " under the work ", and before the existing proviso, insert the following proviso—*

" Provided that the estimates so arrived at that fall below Rs. 10,000 annually or still lower are exempted from the operation of this Act." "

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—" I second the amendments, Sir.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Mr. Speaker, Sir, I move my amendment, namely—

' In the second proviso to sub-clause (3) for the words " against a decision . . . to the prescribed authority " substitute the words " any person deeming himself aggrieved by a decision with respect to contribution notified under this sub-section may file an appeal against the decision before the prescribed authority within 90 days from the date of the notification of the determination of contribution ". "

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move my amendments, namely :—

' Omit sub-clause (4).

After sub-clause (4), insert the following :—

" A committee consisting of not more than fifteen persons representing the ayacutdars connected with each work, shall be constituted to advise the prescribed authorities in the matter of estimating the increase in the gross

produce and determining the increase in the capital value of each class of lands, as mentioned in sub-clauses (1) and (2).” ” ”

MR. SPEAKER :—" Now, clause 4 and the amendments are before the House for discussion."

*** SRI K. T. RAJU :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த லாவது ஷரத்திலே இருக்கக்கூடிய பல உப ஷரத்துகள் அப்படியே மூலக்கப்படுமானால், அதனால் பெரிய அளவிற்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். உதாரணமாக நிலத்தின் மதிப்பை கணக்கிடுவதை எடுக்கொள்வோம். அதாவது எந்த ஒரு திட்டமும் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன் முந்தைய மூன்று வருஷ கணக்கைப்பார்த்து, மூன்று நடத்திற்கு முன்னர் என்ன வீளைச்சல் கண்டதோ, அந்தக் காலத்தில் பாராநன் விலை என்ன என்று கணக்கிட்டு, ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு நுகிறதோ அதைப் பத்தால் பெருக்கி, வந்த தொகையில் ஒரு ஏக்கரை விவசாயத்திற்கு லாயக்காகச் செய்வதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டதோ அதைக் கழித்து, பாக்கி இருக்கிற தொகையில் ஒரு பாதியை பயர்க்கக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இரண்டாவது உப ஷரத்து கூறுகிறது. அதாவது விவாதத்தின் போது பதிலளிக்கையில் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏக்கருக்கு ரூ. 100ல் இருந்து ரூ. 700 வரை கொடுக்கவேண்டிய வரம் என்று சொன்னார். உதாரணமாக கீழ் பவானித்திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். ஏற்கனவே தண்ணீர் பாய்வதற்கு முன்பு அங்கே ஏக்கர் நிலத்தில் இருந்து ரூ. 100 வருமானம் வந்தது என்று எடுத்துக்கொள்வோம். அதைப் பத்தால் பெருக்கினால் ரூ. 1,000 வரும். அதைத் தொகையில் அந்த நிலத்தை விவசாயத்திற்கு லாயக்காகக் காண்டு வருவதற்காக ரூ. 200 அல்லது ரூ. 250 செலவழனதாக வைத்துக் காண்டால் பாக்கி ரூ. 800 வரும். அந்தத் தொகையில் பாதி வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், ஏக்கருக்கு குறைந்த பட்சம் 400 விரந்து ரூ. 500 ஆவது வரும். தண்ணீர் வசதி வந்த பிறகு, முறைய மார்க்கெட் நிலவரத்தை வைத்துக் கணக்கிட்டால் ஒரு ஏக்கரின் மதிப்பு ரூ. 500க்கு மேல் போகாது. ஆகவே ஒரு ஏக்கரின் விலை ரூ. 500 யாகவோ வரி கொடுக்கவேண்டியதும் ரூ. 500 ஆகிறது. இதே ‘ஸயன்’ எக்ஸ் பார்முலா’ என்று சொல்லுகிறார்கள் உலகத்திலேயே வேறு எங்கும் இல்லாத விஞ்ஞான முறையிலே சென்னை அரசாங்கத்தால் அனுபிடிக்கப்பட்ட கணக்கு இது. எப்படிப்பார்த்தாலும் குறைந்த பட்சம் ஏக்கருக்கு ரூ. 500 வரை வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால் அநேக ஜனங்கள் அரசாங்கத்தோடு கை நிறுத்தி விட்டுத் தயாராக இருப்பார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு 500 வரி கொடுக்கமுடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். ஆகவே உப ஷரத்திற்குப் பல திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 10 ஏக்கர் 5 மடங்காக ஆக்கவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை வரவேற்கின்றன. முதலில் மசோதாவையே எதிர்த்தோம். ஆனால் எங்கள் பின்பு பயன் அளிக்கவில்லை. பின்பு 25 ஏக்கர் வரையிலும் விதிக்கப்பட்ட கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னோம். அதுவும் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 25,000 வரம்பை ஒரு லட்சமாக மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னோம். அதுவும் தோற்றுப்போய்விட்டது. ஆதலால், 10 ஏக்கர் 5 மடங்காக ஆக்கவேண்டும் என்ற இத்திருத்தத்தையாவது அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தான் விவசாயத்துக்கு ஓரளவு உதவி செய்ததாக ஆகும்.

“இரண்டாவதாக, மூன்று வருடத்திற்கு முந்தியுள்ள விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் கணக்கிடவேண்டும் என்றிருக்கிறது. உதாரணமாக, கீழ்ப்பவானி, மணிமுத்தாறு, அமராவதி ஆகிய மூன்று திட்டங்களை

11th February 1955] [Sri K. T. Raju]

எடுத்துக் கொண்டால், இவற்றில் இரண்டு திட்டங்களில் வேலை முடிவடைந்து விட்டது. ஒரு திட்டத்தில் இன்னும் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. திட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முந்திய மூன்று வருடத்திலுள்ள விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் கணக்கிடவேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த வருடங்களில் விவசாயப் பொருள்களின் விலை உச்ச நிலையை அடைந்திருக்கும். அதைப் பத்தால் பெருக்குவது என்பது சரியல்ல. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி 1935ம் வருடத்திலிருந்து 1939ம் வருடம் வரையிலுள்ள சராசரி விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் கணக்கிடவேண்டும் என்று சொல்வது நியாயமான கோரிக்கை. யுத்தத்திற்கு முன்பு விவசாயப் பொருள்கள் என்ன விலைக்கு விற்கப்பட்டதோ அந்த விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் வரியை நிர்ணயிப்பது தான் நியாயமான முறை ஆகும். ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, நிலத்தினுடைய தரத்தை நிர்ணயிக்கும் ஷரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். 1-ம் தரம், 2-ம் தரம், 3-ம் தரம் என்று நிலத்தை எப்படி நிர்ணயிப்பது? இந்த விஷயத்தில் அந்தந்த பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு முழு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயித்தால் பல விதமான தகராறுகளுக்கிடமேற்படும். வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற பாகுபாடுகளும் ஏற்படும். தரத்தை நிர்ணயிக்கும் விஷயத்தில் அந்தந்த திட்டப் பிரதேசங்களிலுள்ள பொதுஜன ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்த 10 அல்லது 15 பேர் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, அதிலே சம்பந்தப்பட்ட பிரதேசங்களிலுள்ள ஜில்லா கலெக்டரையோ அல்லது வேறு இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரியையோ கலந்து கொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் அது மிகவும் நியாயமாக இருக்கும். ஜனநாயக ரீதியில் பார்த்தாலும் கூட, சம்பந்தப்பட்ட பிரதேசங்களிலுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் மேலே சென்ன கமிட்டியில் மெம்பர்களாக இருக்கலாம். விவசாயத்தில் அனுபவமுள்ள 10 அல்லது 15 பேர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதன் வேண்டையைக் கேட்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அதனால் ஓரளவுக்கு லஞ்சத்தைக் குறைக்க முடியும். வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற பிரச்சினைக்கு இடம் ஏற்படாது. தரத்தை நிர்ணயிக்கும் விஷயத்தில் நியாயமான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். கமிட்டியில் யார், யார் இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி பின்னால்தான் யோசிக்கலாம். இந்தமாதிரி சீழ் பவானி, அமராவதி, மணிமுத்தாறு, ஆகிய மூன்று திட்டப் பிரதேசங்களுக்கும் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தலாம். அதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. கிராமப் பகுதிகளிலே பார்த்தால், 1-ம் தரமாக இருக்கக்கூடிய நிலத்தை 2-ம் தரமாக மாற்றக்கூடிய செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் அதிகாரியின் தீர்ப்புக்குமேல் விவசாயிகள் அப்பீல் செய்ய முடியாத ஒரு சூழ்நிலை யிலிருக்கிறார்கள். கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்து கொள்ள வசதி இருந்தால் தான், விவசாயிகள் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை முறையிடமுடியும்.”

(The Deputy Speaker in the Chair.)

* SRI B. K. NALLASWAMI :—“On a point of order, Sir. Is the hon. Member speaking generally on the Bill or on the clause before the House?”

* SRI K. T. RAJU :—“நாலாவது ஷரத்திலே நான் உட்பிரிவுகளுக்குக் கின்றன. அவைகளைப்பற்றியே நான் இப்போது பேசிக்கொண்டிருக்கின்றேன். நான் இப்போது பேசின விஷயங்கள் இந்த நான்காவது ஷரத்துக்கு உட்பட்ட தல்ல என்று அவர் நிரூபித்தால் அவர் கிளப்பிய பாயிண்ட் ஆர்ட்டிஸர் அர்த்தமிருக்கும்.”

[11th February 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" Let the hon. Member continue his speech on the clause."

12-20 P.m. * SRI K. T. RAJU :—" நில சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்கு அதிகாரிகள் கொடுக்கக்கூடிய தீர்ப்பு இறுதியாக இருக்கக் கூடாது. அதிகாரிகள் தீர்ப்பு இறுதியாக இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு நியாயம் வழங்கியதாக ஆகாது. உண்மையாகவே இந்த ஷரத்தின்படி பார்த்தால் விவசாயிகள் பெரிய அளவிற்கு பாதிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படும் என்று தோன்றுகிறது. வரியை 1935 முதல் 1939ம் வருஷத்திய விலைவாசியை வைத்துக் கொண்டு தான் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். யுத்த காலத்தின் விலையை வைத்துக்கொண்டு வரியை நிர்ணயம் செய்வது சரியல்ல. நிலத்தின் மதிப்பையும் யுத்தத்திற்கு முன்பு தானியம் விற்க விலையையும் வைத்துக்கொண்டு தான் வரியைக் கணக்கிட வேண்டும். இப்பொழுது மொத்த உற்பத்திப்பருக்கில் பத்து மடங்கு என்று போட்டு வரியைக் கொண்டு வருகிறோம். அப்படி பத்து மடங்கு என்று இல்லாமல் ஐந்து மடங்கு என்று வைத்துத்தான் வரியைக் கொண்டு வரவேண்டும். ஐந்து மடங்கு என்று வைத்துக் கொண்டாலே சர்க்கார் கணக்கிடும் தொகை வசூலாகி விடும். அதனால் ஐந்து மடங்கு என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. இப்பொழுது லோயர் பவானி திட்டத்திற்கு பத்துக் கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பத்துக் கோடி ரூபாய் பூராவும் ஐந்து மடங்கு என்று கணக்கு எடுத்து வரி விதித்தால் கூட வசூலாகி விடும். கனம் அமைச்சர் சொல்லும்போது 'கணக்கிட்டுப் பார்த்து ரூபாய் நூறு முதல் எழுநூறு வரையில் வரலாம் என்று சொல்லுகிறார். ரூபாய் நூறு என்று கணக்கிட்டாலும் அந்த செலவுத் தொகை வந்துவிடும். அதனால் ஐந்து மடங்கு என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். வரியை 1935-1939-ம் வருஷங்களிலுள்ள விலைவாசியை வைத்துக்கொண்டுதான் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். கிராமங்களில் எவ்வளவோ பூசல்கள் இருக்கின்றன. அதனால் ஒரு கமிட்டியை அமைத்தால் அவர்களையோய் விலைவாசிகளை நிர்ணயம் செய்வார்கள். கலெக்டர் இந்த அதிகாரம் பெற்று அந்தக் கமிட்டியைக் கலந்துகொண்டு நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒரு பக்கமான தீர்ப்புதான் கிடைக்கும். அப்படித் தீர்ப்புக் கூறாமல் நியாயம் வழங்கவேண்டும். இந்த திருத்தங்கள் ரொம்பவும் நியாயமானது. இந்தத் திருத்தங்களை நாலாவது க்ளாசுக்கு அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI K. R. NALLASIVAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நான்காவது க்ளாசில் நிலங்களுக்கு தரம் பிரிப்பதைப்பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாப்படி மொத்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள நிலங்களை நாலு தரங்களாகப் பிரிப்பதாக சொல்லப் படுகிறது. வேறு பிரதேசங்களைப் பார்த்தால் இந்த நான்கு தரங்களுக்கு மேல் அதிகப்படியாக ஏழு அல்லது எட்டுத் தரங்கள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்போலவே நிலத்தை நல்ல நிலம் என்றும் மோசமான நிலம் என்றும் பிரிக்கவேண்டும். குறைந்த பட்சம் ஏழு தரங்களாக நிலங்களைப் பிரிக்கவேண்டும். நிலங்களை நான்கு தரங்களாகப் பிரித்துக் கொண்டு மோசமான நிலங்களுக்கும் நல்ல நிலங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக வரி விதிக்கக்கூடாது. ஒரே மாதிரியாக வரி விதித்தால் மோசமான நிலங்களுக்கும் உயர்ந்தபட்ச வரி வந்துவிடும். அதனால் தரத்தைக் கண்டுபிடிக்கும்போது அதிகப்படியாக பிரிக்கவேண்டும். அதுதான் நியாயமானது.

" அடுத்தபடியாக வரி சில வருஷங்களில் நிலவிய விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் நிர்ணயம் செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தண்ணீர் வந்ததிலிருந்து மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னாலிருந்து கணக்கு எடுக்கப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. உதாரணமாக ரோயர் பவானி தேக்கம் இருக்கிறது. லட்சத்தி முப்பதாயிரம் டன் தான்யம் எதிர்பார்ப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஐம்பதாயிரம் டன் பருத்தியும் எதிர்பார்க்கப்படுவ

11th February 1955] [Sri K. R. Nallasivam]

தாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிக்கணக்குப் பார்க்கும்போது கண்ட்ரோல் விலையையும், மார்க்கெட் விலையையும் தள்ளி சாதாரணமாக கணக்குப் பார்த்தால் ஏக்கருக்கு 150 லிருந்து 300 வரையில் தான் வரும். தண்ணீர் பாய்வதற்குமுன் வந்த வருமானத்தைக் கணக்குப் பார்த்தால் ரூ. 25 வரலாம். பழைய வருமானத்திற்கும் இப்பொழுது வருவதற்கும் கணக்கு பார்த்தால் வித்யாசம் கிட்டத்தட்ட 175 ரூபாய் வருகிறது. இந்த அடிப்படையில் வரியைக் கணக்கிட்டால் வரிக்கும் நிலத்தின் மதிப்புக்கும் கொஞ்சம் கூட சம்பந்தம் இல்லை. மீலக்கும் மடுவுக்கும் உள்ளது போல்தான் இருக்கிறது. இவ்விதம் விலை நிர்ணயம் செய்தால் பக்கத்திலுள்ள நிலங்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும். நிலத்தை விற்கவோ வாங்கவோ முடியாது. வரியை கட்ட முடியாமல் நிலத்தை விட்டுவிட்டு ஓடவேண்டியது தான். ஆகையால் விளைச்சல் விலையை யுத்தத்திற்கு முன்னால் நிலவிய விலையை வைத்துதான் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். 1932 முதல் 1940 வரையில் வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

“ஒவ்வொரு நிலத்தின் தரமும் ஜில்லா கெஜட்டில் பிரசுரம் ஆகும் என்றும் அதற்கு ஆட்சேபணைகள் இருந்தால் அந்த ஆட்சேபணைகளை கெஜட்டில் பிரசுரித்த தேதியிலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்குள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. இப்பொழுது தண்ணீர்த் தீர்வை, கடன் வகையறுக்களைப்பற்றியும் ஒரு வருஷ காலமாக கெஜட்டில் பிரசுரித்து வருகிறார்கள். தண்டோரா மூலமாகவும் பிரசுரித்து வருகிறார்கள். அவைகளை விவசாயிகள் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதைப் போலவே நிலத்தின் தரத்தையும் கெஜட்டில் பிரசுரித்தால் விவசாயிகளால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அதனால் தண்டோரா மூலமாகவும் கிராமச்சாவடியில் விளம்பரப்படுத்துவதன் மூலமும் கிராம மணியம் விளம்பரப் படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகளுக்குத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். மற்றும் விவசாயிகளுக்கு நன்கு புரியும்படியும் செய்யவேண்டும். ஆட்சேபணைகளை தெரிவிப்பதற்கு மூன்று மாதங்கள் என்று தவணை வைத்து இருப்பதை ஒரு வருஷம் என்று மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக வரியை நிர்ணயம் செய்யும்போது மொத்த உற்பத்திப் பெருக்கில் பத்து பங்கு என்று நிர்ணயம் செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பத்து மடங்கு என்று போட்டால் வரிச்சுமை தாங்கவே முடியாது. அதனால் பத்து மடங்கு என்று போடக்கூடாது. அதற்கு பதிலாக நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற பிரகாரம் ஐந்து மடங்கு என்று திருத்தியமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதுதான் நியாயமானது. ஆகவே ஐந்து மடங்கு என்று திருத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த திருத்தங்களை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI C. KANDASAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாலாவது செக்ஷன்தான் மிகவும் முக்கியமான செக்ஷன். வரி விதிதம் எப்படி நிர்ணயிக்கப்படும் என்பதைக் குறிப்பிடும் செக்ஷன் இது. வரி வசூல் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதை எந்த அடிப்படையில் வசூலிக்க வேண்டும் என்பது இந்த விதியில் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட நிலத்தின் வருமானம் என்ன, இந்த திட்டத்தினால் அந் நிலம் எந்த அளவிற்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதைக் கணக்கெடுத்து அதன்படி வரி நிர்ணயம் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இங்கும் சரி, செலக்ட் கமிட்டியிலும் சரி, எந்த அடிப்படையில் இந்தக் கணக்கு எடுக்கப்போகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. எந்த புள்ளி விவரமும் இன்னும் கொடுக்கவில்லை. செலக்ட் கமிட்டியில் கேட்டபோதும் இப்பொழுது ஒன்றும் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். இப்பொழுதும் அரசாங்கம் கொடுக்கும்படியான நிலையில் இல்லை. ஒரு பிரதேசத்தை எடுத்துக் கொண்டு தண்ணீர் வந்த பிறகு தரம் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது, தண்ணீர் வருவதற்கு முன்பு எந்த அளவில் தரம் இருந்தது. இப்பொழுது எந்த அளவில் வருமானம் வரும் என்பதை எங்களால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதற்கு ஒரு உத்தரவாதமும் கொடுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கமும் அதை தெரிவிக்க

[Sri C. Kandasamy] [11th February 1955]

நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது சுமார் 100-லிருந்து 70 வரையில் வரலாம் என்று சொல்லுகிறார். அதன் புள்ளி விவரம் என்ன, அதை விவசாயிகளுக்கு எப்படி தெரிவிப்பது என்பதெல்லாம் தெரிவிக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட துர்ப்பாக்கிய நிலைமையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். பள்ளிக்கூடத்து பிள்ளைகளுக்குக் கணக்குப் போடுவதுபோல் பத்தால் பெருக்கி இரண்டால் வகுத்து மூன்றைக் கூட்டிக்கொள் என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. எதை பத்து மடங்கு பெருக்குவது எதற்காக என்பதெல்லாம் தெரியவில்லை. இந்த பத்து மடங்கு என்பதை எப்படி நிர்ணயம் செய்தார்கள் என்பதையும் குறிப்பிடவில்லை. அதனால்தான் நாங்கள் ஐந்து என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். எதாகிலும் வரி வசூல் செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒரு அடிப்படை வேண்டும். எவ்வளவு பணம் போடப்பட்டிருக்கிறது. என்ன பலன் கிடைக்கும், அதனால் விவசாயி என்ன சௌகரியத்தை அடைவான் என்பதை யெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எவ்வளவு பணம் தேவைப்படுகிறது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் பத்தால் பெருக்கிக்கொள் என்று சொல்வதில் பிரயோசனமில்லை. மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னாலும் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னாலும் என்று சொல்லப்படுகிறது. தரம் பிரிப்பதற்கு கலெக்டரிடத்திலும் தாசில்தாரிடத்திலும் விடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி விட்டு விடுவதால் இது எந்த நிலைமைக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்றும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நல்ல சக்தி வாழ்ந்தவன் தன்னுடைய நிலத்தை (அது மோசமான நிலமாக இருந்தாலும்) நல்ல முறையில் பண்படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருப்பான். சக்தி இல்லாத விவசாயி தன்னுடைய நிலம் நல்ல நிலமாக இருந்தாலும் அதைப் பண்படுத்த சக்தியில்லாமல் மோசமான நிலையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். அதனால் தரம் பிரிப்பதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன.

12-30
p.m.

“பூமியின் தரமே அதை விவசாயம் செய்கின்றவர்களைப் பொறுத்து அதிகப்பட்டாலும் பட்டாாம். குறையவும் குறையலாம். நல்ல வசதியுள்ள ஒருவருடைய நிலத்தின் தரம், வசதியற்ற ஒருவருடைய நிலத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாகத்தான் இருக்கும். அந்த நிலங்கள் ஒரே ஊரில், ஒரே கட்டில் இருந்தாலும்கூட இந்தமாதிரி பணமுள்ளவர்களுக்கும், பணமில்லாதவர்களுக்கும் இருக்கின்ற நிலங்களின் தரம் ஏற்றத் தாழ்வே இருக்குமென்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். ஆகவே தரத்திற்கு ஏற்ப வரி விதிக்கப்படும் என்று சொன்னாலும் அதனால் பல தகராறுகள் ஏற்பட நிறைய இடமிருக்கிறது. மேலும் அந்த நிலத்தில் கடந்த மூன்று வருஷகாலமாகக் கிடைத்து வந்த வருமானத்தை ஒரு அளவாகக்கொண்டு வரி விதிக்கப்படும் என்று சொன்னால் அது தவறாகும். ஏனென்றால் கடந்த காலத்தில் ஒரு மூட்டை நெல்லின் விலை முப்பது ரூபாயாக இருந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு ஒரேயடியாக விலை சரிந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கடந்த கால உயர்ந்த பட்ச விலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்றைக்கு வரி நிர்ணயித்தால் அது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தீங்கு விளைவித்ததாகவே ஆகும். விவசாயப் பொருள்களுக்கு இன்றையதினம் ஒரு நியாயமான விலை கிடைக்கவேயில்லை. கணிசமான விலை அவர்களது பொருள்களுக்கு நிர்ணயித்து அதற்குக் கீழ் ஒரு நாளும் அப்பொருள்களின் விலை இறங்காமல் இருக்கும்படியும் சர்க்கார் உஷாராகக் கண்காணித்து வரவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அதேசமயத்தில் வரி விதிப்புக்குக் கணக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்போது பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாக விலை பொருள் என்ன விலைக்கு விற்பது கொண்டிருந்ததோ அந்த விலையையே ஒரு நிரந்தரமான விலையாகக் கணக்கு எடுத்துக்கொண்டு வரி விதிப்பது ரொம்பவும் நியாயமானதாகும். அப்படியில்லாது கடந்த மூன்று வருஷக் கணக்குகளை எடுத்துக்கொண்டால், அதுவும் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த விலையைவிடப் பல மடங்கு தானியங்களின் விலை ஒரேயடியாக குறைந்திருக்கும். இந்தக் காலத்தில் அவற்றைக் கணக்கு எடுத்துக் கொண்டு வரி போட்டால் அது விவசாயிகளை எவ்வளவு துன்பத்திற்கு

11th February 1955] [Sri C. Kandasamy]

உள்ளாக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. அதனால் நாட்டில் என்ன நிலைமை உண்டாகும் என்றும் சொல்லமுடியாது. ஆகவே இவ்விஷயத்தைச் சர்க்கார் மிகவும் கவனத்தோடு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக எந்தக் கணக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு ‘மொத்த வருமானத்தில் பத்து மடங்கு அந்த நிலத்தின் மதிப்பாக சர்க்கார் கணக்கெடுத்துக் கொள்ளும்,’ என்று நிர்ணயித்தார்கள் என்பதுதான் விந்தையாக இருக்கிறது. இவர்களுடைய கணக்குப்படி நெல் மூட்டை பத்து அல்லது பன்னிரண்டு ரூபாய் என்று கணக்கெடுத்துக் கொண்டாலே ஒரு ஏக்கருக்கு 30 ரூபாய் வந்துவிடும். ஏற்கெனவே ஒரு ஏக்கருக்கு நிலவரி 15 ரூபாயும், தண்ணீர் வரி 15 ரூபாயும் விவசாயிகள் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்றையதினம் அபிவிருத்தி வரி 30 ரூபாயையும் சேர்த்து ஒரு விவசாயி ஏக்கருக்கு 70 ரூபாய் வரி கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் இது கொஞ்சம்கூடத் தர்மமேயில்லை. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சி காலத்திலும்கூட இப்படிப்பட்ட கடுமையான வரி எந்த இடத்திலும் அமுலில் இருந்ததில்லை. அதுவும் தேச நலனை குறித்து, தேசத்தின் பொது அபிவிருத்தியையும், செல்வ அபிவிருத்தியையும் குறித்து நிறைவேற்றப்படுகின்ற திட்டங்களுக்காக மக்களை இந்த மாதிரியாகக் கொடுமை வரியைப் போட்டுக் கசக்கப்பிழிந்ததே கிடையாது. நிலத்தின் தரத்தையும், மதிப்பையும் போட்டு வரி விதிக்கப்படும் என்று சொல்வது எங்கே கொண்டுவரப் படுகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆகையால்தான் வரியின் கொடுமையைக் குறைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம்.

“மொத்தவருமானத்தில் வித்யாசம் பத்து மடங்கு நிலத்தின் மதிப்பாகக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக ஐந்து மடங்கு நிலத்தின் மதிப்பாகக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆன், எதற்காக இந்த ஐந்து மடங்கு என்று கேட்டால், மக்களுடைய சிரமத்தில், கஷ்டத்தில் பாதியாவது குறையட்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நீங்கள் பத்து மடங்கு என்பதை நான் ஐந்து மடங்காகவாவது கொள்ளுங்கள் என்று கேட்கிறேன். சட்டத்தின் விஷத்தன்மை கொஞ்சமாவது குறையாதா என்பதே எங்கள் நோக்கம். துறு ரூபா வரி போடப் போகிறோம் என்று சொன்னால் வரியை ஐம்பது ரூபாயாகக் குறையுங்கள் என்றும், $\frac{1}{2}$ பங்கு வரி போடப்போகிறோம் என்று சொன்னால் $\frac{1}{3}$ பங்காவது வரி போடுங்கள் என்றும் தான் நாங்கள் இன்றையதினம் மக்களுடைய நன்மையைக் குறித்துக் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தோடுதான் பல திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அவற்றை எல்லாம் நன்கு சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“விலை மதிப்புப் போடும்போது ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் என்ன செய்வார்கள் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலுள்ள தாசில்தார்களோ, அல்லது இதர அதிகாரிகளோ பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் எப்படி நடந்து கொண்டார்களோ அந்த முறையிலிருந்து இன்னும் கொஞ்சம்கூட மாறியதாகத் தெரியவில்லை. சில அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மை மாறியிருக்கலாம். இருந்தாலும் அந்த அதிகார வர்க்கத்தின் பேரிலேயே இன்னும் மக்களுக்குக் கொஞ்சம்கூட நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. ஆகவே பொதுவாக அவர்களுடைய விருப்பு வெறுப்புக்கு ஏற்றபடி வரியின் அளவு கூடவோ குறையவோ போகாமல் இருப்பதற்கு நாம் இந்தச் சட்டத்திலேயே திட்டவட்டமாகச் சில விதிகளை நிர்ணயித்தாகவேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலேயே எப்படி தரத்தின் அளவு நிர்ணயிக்கப்படும் என்று முடிவு செய்வதுதான் ரொம்பவும் நியாயமானதாகும். ஆகவே கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள் எல்லாவற்றையும் நன்கு சிந்தனைசெய்து ஒப்புக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri C. Kandasamy] [11th February 1955]

“அதைவிட்டு தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய மெஜாரிடி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு நியாயமான, மிகவும் அவசியமான திருத்தங்களையும்கூட நிராகரித்துவிட்டு நாங்கள் இப்படியேதான் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொன்னால் அது மிகத் தவறாகும். அது இந்த மசோதா அமுலுக்கு வந்தபிறகு நாட்டிலே எந்தவிதமான நிலைமையை உண்டு பண்ணும், அதுவும் குறிப்பாக ஒரு ஏக்கரா வைத்துக் கொண்டுள்ள விவசாயிகூட 70 ரூபாய் வரி கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் அதன் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதை சர்க்கார் இப்பொழுதே நன்கு யோசிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-34 * SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் நாலாவது பிரிவில் பூமியின் தரத்திற்கு ஏற்றபடி வரி நிர்ணயிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, எந்த அடிப்படையில் பூமியின் தரம் நிர்ணயிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படவில்லை. ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் எவற்றை நிர்ணயிக்கிறார்களோ அதன்படியே வரி விகிதம் அமையும். அதனால் ஒரு ஊரில், ஒரே இடத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு ஆளுக்குத் தகுந்தாற் போல அதிகாரிகள் தரத்தை நிர்ணயித்து வரி போட்டுவிடக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே எந்த விகிதப்படி வரி நிர்ணயிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடவில்லை. மந்திரி அவர்களும் தெளிவாக அதை எடுத்துச் சொல்லவில்லை.

“இரண்டாவதாக ஒரு ஏக்கருக்கு என்ன வரி விதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அந்த நிலம் எந்தக் திட்டத்திலிருந்து பலன் அடைகிறதோ அந்தத் திட்டம் முடிவதற்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இருந்த விளைப்பொருள்களின் விலைவாசிகளைக் கணக்கெடுத்துக்கொண்டு வரி விதிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

“உதாரணமாக 1943, 1944-ம் வருஷங்களிலெல்லாம் விலைவாசி எவ்வளவு அதிகமாக இருந்தது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு மூட்டை நெல் முப்பது ரூபாயாக அப்பொழுது மார்க்கெட்டில் விற்குக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அதே மூட்டை நெல் பத்து ரூபாய்க்கு, பதினொரு ரூபாய்க்கு இறங்கிவிட்டது. அன்றைக்கு விற்க விலை வாசியின் அடிப்படையில் வரியை நிர்ணயித்து அன்றைக்கு லாபம் அடைந்தாயே, இன்றைக்கு விலைவாசி இறங்கிவிட்டாலும்கூட அன்றைக்கிருந்த விலைவாசியின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்போகின்ற வரியைத்தான் நீங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகாது. எப்படி பாட்டனார் கோடல்வராக இருந்தார் என்று சொல்லி பரம ஏழையாகிய அவருடைய பேரனுக்கு வரி போடுவது அறிவற்ற செய்கையோ அதைப் போலவேதான் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக விற்க விலைவாசியை அடிப்படையாகக்கொண்டு வரியை நிர்ணயித்து இன்றைக்கு விலைவாசி இறங்கிவிட்டாலும்கூட அந்த வரியையே கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதும் ஆகும். ஆகவேதான் பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் இந்த நாட்டில் விலைவாசி என்னவாக இருந்ததோ அதையே நிரந்தர விலைவாசியாகக்கொண்டு அதன் அடிப்படையில் வரி விதிப்பதே ரொம்பவும் நியாயமானது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“என் பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் இருந்த விலையை ஒரு நிரந்தர விலையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன் என்று கேட்கலாம். இதை நாளைக் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு அரசாங்கம் குடியானவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும்போழுது அவனிடமுள்ள சொத்தின் மதிப்பு 1939-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு என்னவாக இருந்ததோ அதனையே அடிப்படையாகக்கொண்டு கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதாவது 1939-ம் வருஷத்திற்கு முன்பாக அந்த பூமியின் விலை என்னவாக இருந்ததோ அதன் அடிப்படையிலேயே கணக்கு எடுத்து இன்றைக்குக் கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். 1939-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு பூமியின்

11th February 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

விலைவாசி மாறிக்கொண்டு போகிறது. ஆகவேதான் 1939-ம் வருஷத் திற்கு முன்பு இருந்த விலைவாசியை நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய விலையாகக் கொண்டு கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதே தத்துவத்தைக் கொண்டே, அந்த அடிப்படையிலேயே இன்றையதினம் ஏன் இந்த வரியை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கக்கூடாதென்று நான் கேட்கிறேன்?

“எனென்றால் விலைவாசி ஏறுவதும், இறங்குவதுமாக இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது. விலை ஒரேயடியாக உயர்ந்து நின்ற மூன்று வருஷங்களுக்கு, அதாவது 1947, 1948-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு மூன்று வருஷங்களுக்குக் கணக்கு எடுத்துக்கொண்டு வரி போடுவது ரொம்பவும் அநியாயமாகும். பூமியின் நிரந்தரமான விலை, மதிப்பு இன்னவாக இருக்கும் என்று முதலில் நிர்ணயித்துவிட்டு பிறகு அதன் அடிப்படையில் வரி விதிப்பதாக இருந்தால் அதற்கு ஆட்சேபணியில்லை. ஒரு திட்டம் 1950-ம் வருஷத்தில் முடிவடைந்தால், 1950-ம் வருஷத்திற்குமுன் மூன்று ஆண்டுகளில் என்ன விலைவாசி இருந்ததோ அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் ரூ. 200 அல்லது ரூ. 300 என்று நிலத்தின் மதிப்பு இருக்கும். ஆனால், 1950-க்குப் பிறகு மூன்று வருஷத்தில் இந்த விலைவாசி அடிப்படையில் நிலத்தின் மதிப்பைக் கணக்கிட்டால் அதைவிட குறைவாக இருக்கும். ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் ஒரே வசதியை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் பலவிதமான முறையில் வரி செலுத்தவேண்டி ஏற்படுகிறது. வரி விதிப்பதில் ஏற்றுத் தாழ்வுகள் இருப்பது சரியல்ல. அரசாங்கம் இதையோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

12-40
p.m.

“ஒரு பூமியினுடைய உபரி வருமானத்தைப்போல் பத்து மடங்கு பூமியின் மதிப்பு உயருகிறது என்று கூறுகிறார்கள். புஞ்சையாக இருந்த நிலம் பாசன வசதி ஏற்பட்ட காரணத்தால் நஞ்சையாக மாறுவதால் அதிலிருந்து கிடைக்கும் அதிக வருமானத்தைப்போல் பத்து மடங்கு பூமியின் மதிப்பு என்று கூறுகிறார்கள். வானம் பார்த்த பிரதேசத்தில் புஞ்சை நிலத்திலிருந்து ரூ. 50 கூட கிடைப்பதில்லை. நஞ்சையாக்கப்பட்ட பூமி ஒரு ஏக்கர் ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கப்போனால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 950 அதிக வருமானம் வருகிறது. ரூ. 200 முதல் ரூ. 300 வரையில் செலவினங்களுக்குப் போனாலும், குறைந்தபட்சம் ரூ. 500 உபரி வருமானம் என்று சொல்லி, அதைப் பத்து மடங்காகக் கணக்கிட்டால் 5,000 ரூபாய் வருகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 5,000-ல் பாதி அபிவிருத்தி வரி போடுவது என்று சொன்னால் அதை மனதினால் கூட நினைத்துப்பார்க்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. இம்மாதிரி அபிவிருத்தி வரி விதிப்பு இருக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ஏக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறதென்றால் பத்தாயிரம் ரூபாய் பெறும் என்று எந்தக் குடியானவனும் சொல்லமுடியாது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு ஏக்கரிலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் வருகிறதோ அதைப்போல் பத்து மடங்கு தொகை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க ஒரு விவசாயி முன்வரவேண்டுமானால் நிச்சயமாக அந்த விவசாயி தன்னுடைய சொத்துக்களை எல்லாம் விற்றுவிட்டுப் போகக்கூடிய நிலைதான் ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் தயாராய் இருக்கிறதா என்று மந்திரி அவர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுடைய உண்மையான நிலையைக் கவனித்து வரி விதிப்பு இருக்கவேண்டுமெனியோழியை இங்கிருந்துகொண்டு ஏதோ சட்டத்தைப் போடுவதில் பிரயோஜனமில்லை. பிரதட்ச் நிலைமையைக் கணக்கில் கொள்ள அரசாங்கம் மறுக்கிறது. நிலத்தின் மதிப்பு உயர்வு உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் 10 மடங்கு என்று கணக்கிடப்படும் என்று இருப்பதை 5 மடங்கு என்று குறைக்கவேண்டும். இம்முறையில் நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“1935-ம் வருஷத்திலே என்ன விலைவாசி நாட்டிலே நிலவி இருந்ததோ அந்த அடிப்படையில் அபிவிருத்தி வரி போட்டால் நியாயமாக இருக்கும். திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்

[Sri M. P. Subramanyam] [11th February 1955]

இருந்த விலைவாசி அடிப்படையில் நிலத்தின் மதிப்பைக் கணக்கிடுவதும் அதன்படி அபிவிருத்தி வரி விதிப்பதும் தவறு. அப்படிப்போடக் கூடாது. ஒரு விவசாயிக்கும் மற்ற விவசாயிக்கும் வரி விதிக்கும் விஷயத்தில் வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது. ஒருவருக்குக் குறைவாகவும் மற்றவருக்கு அதிகமாகவும் இருக்கக்கூடாது. ஆகவே, அரசாங்கம் என்னுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

12-43
p.m.

* SRI P. G. KARUTHIRAMAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் பிரகாரம் எவ்வளவு நில அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று நான்காவது ஷரத்து கூறுகிறது. இதைப் பற்றி எதிர்க்கட்சியிலுள்ள சில அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கும்படியான சமயத்தில் ‘இந்த வரி மிகவும் அநீதியானது, விவசாயிகளுக்கு இது ஒரு பெரும் பளுவாக இருக்கும்’ என்றெல்லாம் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் நாம் ஒன்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்த நாட்டில் கேஷம் நல சர்க்கார் நடக்குமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். கேஷம்நல சர்க்கார் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால் மக்களுடைய நன்மைக்காக, குறிப்பாக ஏழை மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, பல்வேறு திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றியாக வேண்டும். இந்த நியாயமான அடிப்படையில் தான் இவ்வரி விதிப்பு அமைந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் கவனிக்கவேண்டும்.

“கீழ்வானி திட்டப் பிரதேசத்திலிருந்து நான் வருகிறேன். அத் திட்டத்திற்குப் பத்து கோடி ரூபாய் செலவாயிற்று. அரசாங்கம் 4 சதவீதத்துக்கு கடன் வாங்கி அத்திட்டத்திற்கு முதலீடு போட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் வெளியிலே வட்டி கொடுக்கவேண்டியிருக்கும் தொகை சுமார் 40 லட்சம் ரூபாய். அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்தாகவேண்டும். அந்த முறையில் பார்த்துப்போது, ரூ. 10 அல்லது ரூ. 12 என்று சராசரி வரியாக விதித்துவிடாவிடக்கூட 25 லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் வரமுடியாது. அப்படி 25 லட்சம் ரூபாயை சர்க்காருக்கு வரி கொடுப்பவர்கள் கொடுக்க முடியாத ஒரு நிலைமையும் இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் அபிவிருத்தி வரியாக ஒரு பகுதியை வாங்கி, வேறு பிரதேசங்களுக்கு அதை உபயோகப்படுத்தலாம் என்று இவ்வரி விதிப்பு மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

“கனம் மந்திரி அவர்கள், இந்த வரியானது சுமார் ரூ. 100-லிருந்து ரூ. 700 வரையில் விதிக்கப்படலாம் என்று ஏதோ ஒரு உத்தேசமாகச் சொன்னார். அதை வைத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களில் சிலர் ரூ. 700, ரூ. 1,000 என்று கணக்குப் போட்டு சர்க்காருக்கு அபிவிருத்தி வரியின்மூலம் திட்டத்திற்கான செலவைவிட அதிகமாக வந்துவிடும் என்று சொல்லிக்கொண்டே போகிறார்கள். அது சரியல்ல. மந்திரி அவர்கள் சொன்ன உத்தேச அதிகப்பட்சக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கணக்கிடுவதற்குப் பதில் அவர் குறைந்த பட்சமாகச் சொன்ன ரூ. 100 என்பதை வைத்து கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் சர்க்காருக்கு எவ்வளவோ நஷ்டம் ஏற்படும் என்பதையும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ ஒரு அடிப்படையை வைத்துத்தான் சர்க்கார் வரி விதிக்கவேண்டும். அப்படித் தான் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். மேலும், குடியானவர்கள் வரி கொடுக்கும்படியான நிலையைச் செய்தாகவேண்டும்.

“முதலில் அணைக்கட்டுத் திட்டம் போடும்போது, flat ரேட்டாக ரூ. 100 அல்லது ரூ. 150 கொடுக்கலாம் என்று 1939-வது வருஷத்திற்கு முன்னால் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். தானியத்தின் அன்றிருந்த ஒரு விலை நிர்ணயப் பிரகாரம் ரூ. 130 வரையில் வரி கொடுப்பதாக விவசாயிகள் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார்கள். கண்ட்ரோல்கள் இருந்த போது தானிய விலை இரண்டு மடங்காக உயர்ந்திருந்த காலத்தில் எக்ஸ் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 அல்லது ரூ. 250 வரையில் அபிவிருத்தி வரி கொடுப்பதற்கு விவசாயிகள் நியாயமாக தயாராக இருந்திருக்கவேண்டும். தரத்தையோ, வரியையோ நிர்ணயிக்கும்படியான பொறுப்பு சர்க்காருக்கு

11th February 1955] [Sri P. G. Karuthiruman]

இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கிருக்கும்படியான விவசாயிகளையும், அதிகாரிகளையும் கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த யோசனையைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

“இப்பொழுது போட்டிருக்கும்படியான வரியானது முதலீட்டை எடுத்துக் கொள்வதற்காக அல்ல. மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து கடனாகவும், 4 சத வீதம் கடன் பத்திரங்களை வெளியிடும் பொதுமக்களிடமிருந்து மாகாண சர்க்கார் கடனாகவும் பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இத்திட்டத்திற்குச் செலவான பத்து கோடி ரூபாயையும் மாகாண சர்க்கார் பூரணமாக கடனாக வாங்கியிருக்க முடியாது. மாகாண சர்க்காருடைய நிதியிலிருந்தும் அவர்கள் போட்டிருப்பார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டி கீழ் பவானிக்கு வந்திருந்தபோது நான் அவர்களிடத்தில் ஒரு யோசனையைத் தெரிவித்தேன். அதாவது, கீழ்பவானிப் பாசனப் பிரதேசத்திலிருந்து வசூலிக்கும்படியான வரிகளைக் கணக்கிட்டு முதலீட்டின்பேரில் 3 சத வீதம் அல்லது 4 சத வீதம் அல்லது எவ்வளவு ரூபாய் வருகிறதோ அதை அபிவிருத்தி வரியாக வாங்கினால் சரியாக இருக்கும். இருபத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் வரியின் மூலமாக வசூலாகும் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் 45 லட்சம் ரூபாய் வேண்டியதாக இருக்கிறது. இருபது லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது.

“தரத்திற்கேற்றப்போல் பூமியைப் பலப் பிரிவுகளாகப் பிரித்து அந்தந்த தரத்திற்கு ஏற்றபடி அபிவிருத்தி வரி போட்டு 20 லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் கணக்குப் போடும்போது ஒவ்வொரு வருஷமும் இதில் சிரமம் ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. Flat ரேட்டாக எக்ஸ்சுக்கு இவ்வளவு தான் சராசரி என்று வரி போட்டுவிட்டால் சாதாரண விவசாயப் பொதுமக்களுக்கு அனுசூலமாக இருக்கும். மக்கள் மிக ஆவலுடன் அதை வரவேற்பார்கள்.

“இப்பொழுது விளைபொருள்களின் விலைவாசி சரிந்துகொண்டு வருகிறது. நெல் பொதியொன்றுக்கு ரூ. 100 முதல் ரூ. 500 வரையில் தாராளமாக கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது பாதி விலைதான் கிடைக்கிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் சாகுபடிச் செலவு மட்டும் முன்பிருந்ததைவிடக் கொஞ்சமும் குறைந்தபாடில்ல. அது முன்பிருந்தபடிதான் இருந்துவருகிறது. சாகுபடிச் செலவு குறைந்தால் விவசாயிகள் அதிக வரி கொடுப்பார்கள். ஆனால், சாகுபடிச் செலவு அதிகமாக இருந்து, விளைபொருள்களின் விலை சரிந்திருப்பதன் காரணமாகத்தான் மக்களிடையே ஒரு பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்நிலையை வெவ்வேறு விதமாக மாற்றுக் கட்சிகள் பயன்படுத்திக்கொண்டு பிரசாரம் செய்யும்படியான ஒரு சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“சர்க்கார் முக்கியமாகச் செய்யவேண்டியது என்ன? இந்த ஷரத்தின் alteration என்ற ஒரு பதம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய ஒரு அணைக்குமேல் ஒரு சில மாறுதல் செய்வதானால், அதற்கு அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. உதாரணமாக கொடிவேலி அணையில் falling shutters போடுவதற்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாயிருக்கலாம். அதனாலே, ஊர்ஜிதமான நியாயமான தண்ணீர் கிடைக்கிறது. பாசனவசதி அதிகமாயிருப்பதால் அதிக வரி வசூல் செய்யலாம். ஆனால், வசூலிக்கும்படியான வரி ஒரு திட்டத்திற்குப்போட்ட முதலீட்டை அதிகமாகப் போகாமல் இருக்கும்படியாக 4 சத வீதம் வரையில் வசூல் செய்துகொள்ளலாம்.

“பத்து ஆயிரம் ஏக்கரில் முதல் போக சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தால், திட்டம் வந்து பிறகு இரண்டாவது போக சாகுபடி செய்யலாம். 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து அதிக பலன் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஒன்றுக்கு ஒன்றை பங்கு கந்தாயம் வாங்குகிறார்கள். அதாவது ஏற்கெனவே ரூ. 10 கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால், இப்பொழுது ரூ. 15 கொடுக்கிறார்கள். திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட மாறுதல் காரணமாக அரைப்

[Sri P. G. Karuthiruman] [11th February 1955]

பங்கு அதிகமாக கந்தாயம் கொடுக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் அபிவிருத்தி வரி இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். முதலீட்டுக்குப் போட்ட பணம், ரிப்பேர் செய்தச் செலவு ஆகியவைகளைக் கணக்குப் போட்டு 4 சத வீதம் 'ரிடர்ன்' வரும்படியான இடங்களிலெல்லாம் விதிவிலக்கு அளிப்பதுடன், நிலத்தைத் தரத்தின்படி பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து அதற்கேற்றபடி அபிவிருத்தி வரியை நிர்ணயம் செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

12-50
1.m.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, this clause provides for the determination of the amount of betterment contribution. It is provided that the estimate of the betterment contribution shall be with reference to the average of the prices during the three years before the commencement of this Act or the completion of the work. It will mean that in the case of a work that had been completed before the commencement of this legislation, the average price that prevailed during the three years before the commencement of this law will be taken into consideration. Suppose a work was completed in the year 1947 or 1948. Then, the price that prevailed during the period 1952-55 will be taken into consideration. During that period there was control. All of us know that high rates of prices for agricultural commodities were prevailing then. If the average price that prevailed during the period 1952-55 were to be taken into consideration, the agriculturist will be forced to pay five times the increase in the gross produce with reference to that average price. Therefore, I commend the amendment of my hon. Friend Sri Kalyanasundram which seeks to provide that the estimate shall be made with reference to the average of the prices prevailing during the three years immediately following the year of completion of the work giving the betterment to the land. Only the price that the agriculturist actually obtains should be taken into consideration if betterment contribution is to be paid. If the Government feel that they have to take into account the price of agricultural produce only after completion of the work and that they have to wait for three years to calculate the average price according to the amendment of my hon. Friend Sri Kalyanasundram then I would point out to them that there is another amendment tabled by the hon. Member Sri M. P. Subramaniam which provides that the average of the prices prevailing during the period between 1935 and 1939 may be taken into consideration for this purpose. I consider that this will provide an easy method for the Government to estimate the betterment contribution because during the period 1935-39 which was a pre-war period there was a determined price of commodities. Though the War is over now, actually the prices of commodities have not yet stabilized. The present tendency is that the prices of agricultural commodities are falling. The prices of paddy, coconut and pepper have fallen. In the year 1952 a hundred coconuts fetched about Rs. 30. The price has now fallen to something like Rs. 10 or Rs. 12. The price of groundnut also has fallen very low. If the provision in the Bill were to be accepted, the average of the prices prevailing during the three years before the commencement of this law will

11th February 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

have to be taken into consideration and the agriculturists will be forced to pay a high rate of contribution. Therefore, I commend amendment of my hon. Friend Sri Kalyanasundaram or that of the hon. Member Sri M. P. Subramaniam for the acceptance of the House.

“ Then, according to the present provision, ten times the annual increase in the gross produce shall be deemed to be the increase in the capital value of the land and half of it will have to be paid as betterment contribution. This will mean that five years' increase in the gross produce will be taken into account for arriving at the amount of contribution payable by the agriculturist. Of course, the amount may be paid in twenty annual instalments. All the same it has to be paid. This means the agriculturist is denied the benefit of any irrigation work for the first five years. Therefore, I feel that 'ten times the annual increase in the gross produce' should be changed into 'five times the annual increase in the gross produce'.

“ Then, the Bill does not provide for an appeal to the Civil Court. An appeal will lie only to the authority prescribed by the Government and that authority will always act in the interests of the Government. The Government always want to get higher revenue. The authority prescribed by the Government will never act in the interests of the people and will never do justice to the aggrieved party. Therefore, the Bill should be amended so as to provide for an appeal to the Civil Court.

“ Unless these amendments are accepted, this clause will do immense harm to the agriculturist in the country. Therefore, I support the amendments providing for these things.”

* SRI N. K. PALANISAMY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் மூன்று திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். முதல் திருத்தத்தை சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் ஏற்றுக்கொண்டால் மற்ற இரண்டு திருத்தங்களை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன். முதல் திருத்தத்தைப் பற்றி நான் குறிப்பிடப்போவது என்னவென்றால் 10 ஆயிரத்திற்கு குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இந்த மசோதாவில் விலக்களிக்க வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் 5 ஆயிரத்திற்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்காவது வரி விலக்களித்தாலும் பரவாயில்லை, நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமாக வருமான வரியை எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 3,600-க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்கள்தான் வருமான வரி செலுத்துகிறார்கள். அதேமாதிரி விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டால் 10 ஆயிரத்திற்குக் குறைவாக விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகளுக்கு விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகைக்குக் குறைவாக உள்ளவர்கள் மீது வரி விதித்தால் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியாத என்பதாகத்தான் சொல்வேண்டும். இன்றைக்கு ஏழை விவசாயிகளினுடைய பொருளாதார நிலைமையைப் பார்க்கப்போனால் அது மிகவும் சீர்கேடாக இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். அந்நிலைமையை போக்குவதற்குத்தான் சர்க்காரும் குறிப்பாக ஒவ்வொருவருக்கு இவ்வளவு பூமிதான் இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்க ஒரு மசோதா கொண்டுவர யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டுவந்தால்தான் ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கைத்தரமும் உயரும். சாதாரணமாக $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் நெல் விளையக்கூடிய நிலம் ஒருவருக்கு இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அதைப் பாதுகாப்பதற்கு அவன்

12-57
p.m.

[Sri N. K. Palanisamy]

[11th February 1955]

எவ்வளவு கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. அதைப் பயிரிடுவதற்கு அவன் கடன் வாங்கவேண்டியவனாக இருக்கிறான். வாங்கின கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கும் அவனும் அவன் குடும்பமும் சாப்பிடுவதற்கும்தான் அவன் பயிரிட்ட நெல்லின் வருமானம் சரியாகப் போகிறது. பிறகு அவன் மற்ற பொருள்களை வாங்குவதற்கு கையில் பணம் இல்லாமல் தவிக்கிறான். இந்த மாதிரி நிலைமையில்தான் நம் ராஜ்யத்திலுள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இதனால்தான் 5 ஆயிரத்திற்கு குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரிலிலுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த படியாக gross produce-ஐ 10 மடங்காக பெருக்குவதற்கு இந்த மசோதாவில் ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. இந்த ஷரத்தினால்தான் அநேகம் பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆதலால் 10 மடங்குக்கு பதிலாக 5 மடங்கு இருக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக 'gross produce' ஐப்பற்றி சொல்லப் பட்டிருக்கும் ஷரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். மொத்த உற்பத்தி அதி கரிப்பை கணக்கெடுக்கும்போது, தண்ணீர் வந்ததால் மட்டும் நல்ல விளைச்சல் உண்டாகும் என்று சொல்லமுடியாது. களை வெட்டவேண்டும். இன்னும் மற்ற வேலைகளுக்கு எல்லாம் பணம் செலவாகாதா? ஆகவே இதற்கான செலவு எல்லாம் போக பாக்கியுள்ள வருமானத்தின் அடிப்படையில் கணக்கிடவேண்டுமே யொழிய, மொத்த வருமானத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொள்வது நியாயமில்லை. இப்பொழுது திட்டம் நடைமுறையில் வருவதற்கு முன்னுள்ள மூன்று வருட விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் வரி நிர்ணயிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. முதல் வருடத்தில் ரூ. 100 கிடைத்தது என்று வைத்துக்கொள்வோம். இரண்டாம் வருடத்தில் விளைச்சல் இல்லாமல், நோய்கண்டு பயிர் தீயிந்துபோய்விட்டால், அந்த வருடம் விவசாயிக்கு நஷ்டமேற்படும். மேற்கொண்டு அவன் ரூ. 50 அல்லது 60 கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. விளைந்தாலும்கூட, விளையாவிட்டாலும்கூட சரி, மூன்று வருட சராசரி வருமான அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது வெறும் 'bogus' ஆகத்தானிருக்கும். உதாரணமாக, ஒரு ஆற்றை எடுத்துக்கொள்வோம். சில இடங்களில் நாலடி ஆழமிருக்கும். இன்னும் சில இடங்களில் ஆறடி ஆழமிருக்கும். சராசரி கணக்கெடுத்து ஆழம் குறைவாகத்தானே இருக்கிறது என்று ஆறடி ஆழத்தில் இறங்கினால் நம்மை இழுத்துக்கொண்டு போய்விடும். ஆகவே சராசரிக் கணக்கெடுத்தால் ஆற்றைக் கடக்கும் நிலைமைதான் ஏற்படும்.

“நேற்று கணம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்பொழுது, மத்திய சர்க்கார் விலைவாசிகளை நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள், உணவை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்போகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்று இருக்கக்கூடிய விலைவாசிகளின் நிலையை எடுத்துக்கொண்டால், மூன்று வருடத்துக்கு சராசரி எடுத்துக் கணக்கிட்டால், அதிகப்படியான விலைதான் வரும். இந்த அடிப்படையில்தான் இன்னும் இருபது வருடங்களுக்கு வரி வசூலிக்கப்போகிறார்கள். இப்படி வரி வசூலிப்பது நியாயமாக இருக்காது. ஆகவே ஒவ்வொரு தடவையும், மூன்று வருட காலத்திற்கு விலைவாசிகளைப் பரிசீலனை செய்து வரியை நிர்ணயிக்கவேண்டும். ஏதோ ஒரு மூன்று வருடத்திலுள்ள விலைவாசிகளை எடுத்துக்கொண்டு அந்த அடிப்படையில் இருபது வருட காலத்துக்கு வரி கொடுங்கள் என்று சொல்வதில் நியாயமே இல்லை. ஆகவே விலைவாசிகள் அப்போதைக்கப்போது, மூன்று வருட காலத்திற்கு ஒரு தரம் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒருபுறம் 'சோஷலிஸ்ட்' சமுதாயம் அமைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு மற்றொருபுறம் துப்பாக்கியை வைத்துக்கொண்டுதான் வரி வசூல் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m.”

The House then rose for lunch.

11th February 1955]

(After lunch—3 p.m.)

MR. SPEAKER :—“ I must tell the House that today the House will sit till 4-30 p.m., as at 4-45 p.m., Sir Howard D'Egville will address the hon. Members of this House as well as the hon. Members of the Council in the Committee Room of the old Government House.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நில அபிவிருத்தி வரி போடவேண்டுமென்று ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததிலிருந்து காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களும் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களும் இந்த வரி மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது, அது குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் வரியை யாரும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அதிகமாக இருக்கிறது என்று தான் எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர் ஸ்ரீமான் கருத்திருமன் அவர்கள்கூட விவசாயிகளுக்கு இவ்வளவு வரி போட்டு தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடாது, நல்ல சூழ்நிலையில் தான் வரியை வசூலிக்க வேண்டும் என்று சூசகமாகச் சொன்னார். நாட்டில் விவசாயிகள் வறுமை நிலைமையில் இருக்கிறார்கள், அப்படி இருப்பவர்களிடமிருந்து வசூலிப்பது தவறாகும் என்றும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

“காலையில் ஸ்ரீமான் கருத்திருமன் பேசியபோது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். செலெக்ட் கமிட்டியில் ஒரு யோஜனை தெரிவிக்கப்பட்டதாக சொன்னார்கள்? அதாவது பாசன வசதிக்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட முதலீட்டின் பேரில் 3 பர் செண்ட் எவ்வளவு வருகிறதோ அது அபிவிருத்தி வரியாக இருந்தால் போதும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் இன்று காலையில் அவர் பேசும்போது அதை 4 பர் செண்டுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகையால் முதலீட்டில் 4 பர் செண்ட் அபிவிருத்தி வரியாகப் போடலாம் என்றும் சொல்லுகிறார். ஆனால் அவர் எப்படி வோட்டுப்போடப் போகிறாரோ அது தெரியாது. பவானி சாகருக்கு பத்துக்கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் அது சுமார் 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு பயப்போகிறது. அந்தப் பணத்தை 20 ஆண்டுகளில் வசூலிக்கலாம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த இரண்டு லட்சம் ஏக்கருக்கு, வருஷம்தோறும் கொடுப்பதாக இருந்தால், ஒரு ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்தால் போதும். அதன் மூலம் 4 பர் செண்ட் வட்டி வந்து விடும். ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் என்று வரி விதித்தால் விவசாயிகளும் சந்தோஷமாக இருப்பார்கள். ஒரு குறையும் கூற மாட்டார்கள். சர்க்காருக்கு அது தெரியவில்லை. ஆனால் கனம் கருத்திருமன் கூறியதில் அந்தக் கருத்து அடங்கி இருக்கிறது. பாசன வசதிக்காக ரூ. 25,000-க்கு மேல் செலவழித்தால் அதற்கு உபரி வரி உண்டு. ஏற்கெனவே விவசாயிகள் ஒரு போகம் விளையுமபோது நிலத்திற்கு பத்து ரூபாய் என்றிருந்தால் இந்த மாற்றுதல் காரணமாக இரண்டு போகம் விளைந்தால் ரூ. 15 வாங்கப்படலாம். அப்படிச் கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும், கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் இவைகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு நன்றாக சிந்தித்துப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே நண்பர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் மத்திய அரசாங்க திட்டக் கமிஷன் என்ன சொல்லி இருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் அபிவிருத்தி வரி போடுங்கள், அதை வசூல் செய்யுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர இவ்வளவு போடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. அது நன்றாகத் தெரிகிறது. உபரி அபிவிருத்தியைக் கணக்கிட்டு அதை பத்து பங்கு, பெருக்க வேண்டும் என்ற கணக்கை அவர்கள் கொடுக்க வில்லை என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ப்ளானிங் கமிஷன் நாங்கள் போடும் வரி ரொம்பவும் கம்மியாக இருக்கிறது என்று தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.”

[11th February 1955]

SRI M. PALANIYANDI :—“ப்ளானிங் கமிஷன் பத்து ஆண்டு களில் வசூல் செய்யுங்கள் என்றுதான் சொல்லியிருப்பார்கள். பதினைந்து வருஷங்கள் என்றும் இருபது வருஷங்கள் என்றும் அவர்கள் சொல்லியிருக்க முடியாது. இந்த இடத்தில்தான் மத்திய அரசாங்கம் சொல்லிய தற்கு புரம்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் கருத்தில் இதை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. இந்தக் கணக்கு வழக்கு சரியாக இருக்காது. ஆனால் பார்க்கும்போது விவசாயிகளுக்கு இது அதிகமாகத் தோன்றுகிறது.

“மேலும் நாளை இந்த சபை முன்பு ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது. காப்பி, தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு வரி போடுவதைப் பற்றிய ஒரு மசோதா வரப்போகிறது. அந்த தோட்ட முதலாளிகளுக்கு பல வகையில் இந்த அரசாங்கம் விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். தோட்ட முதலாளிகளுக்கு வீட்டு வாடகை, அரசாங்கத்திற்குச் கொடுக்கும் வரி, முதலியவைகளை விட்டுக் கொடுத்த பிறகு மிச்சமுள்ளவைகளுக்குத் தான் வரி போடப் போகிறார்கள். அந்த வெள்ளைக்கார தோட்ட முதலாளிகளுக்கு விலக்கு அளித்ததுபோல் அதாவது அவர்களுடைய செலவுகள் போக மிச்சப்படும் வருமானத்திற்கு வரி விதிப்பது போல் இந்த ஏழை, நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு விலக்கு எதுவும் அளிக்க வில்லை. இந்த ஏழை விவசாயிகள் எவ்வளவு செலவழித்தாலும் அந்த செலவுகள் போக மிச்சத்திற்கு வரி போடுவதாகத் தெரியவில்லை. எவ்வளவு அதிகப்படியாக கிடைத்தாலும் அதற்கு வரி போடுவதாகத் தான் தெரிகிறது.

“மற்றும் விலைவாசிகளை நிர்ணயித்து அதன்படி வரி போடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சட்டம் இயற்றப்படுவதற்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அப்பொழுது விலை எப்படி இருந்தது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அப்பொழுது விலைவாசிகள் ஒரே ஏற்றமாக இருந்தது. அதன் பிறகு குறைந்து கொண்டு வருகிறது. போன வருஷத்திற்கு இந்த வருஷம் குறைந்திருக்கிறது. 1939-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு யுத்தம் வந்து விட்டது. 1951-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு அதிகமாக ஏறியிருந்தது. ஆகையினால் 1930-லிருந்து 1940 வரையிலுள்ள விலையை கணக்கில் வைத்துக் கொண்டு வரி போடுதல் நல்லது.

“இப்பொழுது உபரி அபிவிருத்தியைக் கணக்கிட்டு அதை பத்து மடங்கு பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது விஷயமாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் நன்கு பரிசீலனை செய்து ஐந்து மடங்கு பெருக்கினால் போதும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோயம்புத்தூர் சென்ற போது தான் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி விட்டதாகச் சொன்னார். அவர் கொடுத்த வாக்குறுதி வரி விதிக்கப் போகிறதை எண்பதா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படி வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தால் அதை விவசாயிகள் வரவேற்றிருக்க மாட்டார்கள். ஆகையினால் விவசாயிகள் தாங்கக்கூடிய அளவில் வரியை விதிக்க வேண்டும். எல்லா வற்றையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு இந்த பத்து மடங்குக்குப் பதில் ஐந்து மடங்கு பெருக்கி செளகரியம் செய்ய வேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு வருஷம் ரூ. 20 வீதம் வசூல் செய்தாலே 4 பர்செண்ட் படிக்கு வசூலித்து விடலாம். அந்தப்படிதான் எல்லா அங்கத்தினர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 4 பர்செண்ட் என்று போட்டால் கூட விவசாயிகள் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்பதை சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** SRI B. K. NALLASWAMI :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய கருத்துக்களை ஏற்கெனவே சொல்லி விட்டேன். இந்த மசோதாவின் நாலாவது பிரிவு மூன்றாவது உட்பிரிவில் பூமிகளை தரவாரியாக நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்றும் அதையும் ஒரு உத்தியோகஸ்தரிடம் விட்டு விடப்படும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி தரவாரியாக நிர்ணயம்

11th February 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

செய்யப்பட்டவுடன் அது கெஜட்டில் பிரசுரிக்கப்பட்ட மூன்று மாதங்கள் வரையில் அப்பீல் செய்யலாம் என்றும் இருக்கிறது. அதில் இரண்டு விதமான அப்பீல்கள் வரக்கூடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒன்று தரவாரியாக பிரிப்பதில் பொதுப்படையான அப்பீல். இரண்டாவது, தனிப்பட்ட ஒரு விவசாயி தன்னுடைய நிலம் எந்த தரத்தில் சேர்ந்தது என்பதைப்பற்றி தனித்தனி நபர்களிடமிருந்து வரும் அப்பீல். அப்படி வரும் போது இந்த ஷரத்துகள் கண்டபடி யார் அதை நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள் என்பதற்கு ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. இப்படித் தரவாரியாகப் பிரிப்பதில் ஒவ்வொரு விவசாயியும் தனித்தனியாக அப்பீல் செய்து கொண்டிருக்க முடியாது. அந்தந்த ரகப் பூமிகளைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அப்பீல் செய்து கொள்வதற்குப் பதிலாக தரம் பிரிப்பதற்கு முன்பாக விவசாயிகளையும் அழைத்து, விவசாயிகள், அதிகாரிகள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அவர்கள் சொல்கின்ற யோசனைப்படி தரத்தைப் பிரிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் இதிலிருந்து எழும் தனிப்பட்ட அப்பீல்கள் யாரிடத்தில் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்பதைப்பற்றி இந்தச் சட்டத்தில் நிர்ணயமாகவில்லை. ஆகவே தரத்தை நிர்ணயிக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் யார் என்றும், தகராறு எழுந்தால் யாரிடம் அப்பீல் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்றும் ஒரு சிறிய திருத்தத்தையே இதில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

3-10
p.m.

***SRI V. MADANAGOPAL :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அபிவிருத்தி வரி போடுவது மிகவும் நியாயமற்றது என்பதை எடுத்துக்காட்ட நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த வரி ரொம்பவும் நியாயமானது என்று வாதிக்கின்ற முறையில் நாட்டின் அபிவிருத்திக்காகப் பல திட்டங்களைச் சர்க்கார் போட்டால் அந்தத் திட்டங்களினால் தனிப்பட்ட முறையில் அதிக லாபம் அடையப்போகின்றவர்கள் தங்கள் லாபத்தில் ஒரு பகுதியை சர்க்காருக்குக் கொடுத்தால் தான் இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு சர்க்கார் மேலும் பல திட்டங்களைப் போட முடியும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போடவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். பெரிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களைப் போடுவதோடு கூட, இன்னும் சிறிய சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களையும் சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பாசனத்திட்டமும் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையைப் போன்றே பலருக்கு வேலை கொடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும். அதனால் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் குறைப்பதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஆகவே திட்டங்கள் போடுவது மிகவும் அவசியம். ஆனால் அவற்றுக்காக அபிவிருத்தி வரி என்று தனியாக வரி போட வேண்டிய அவசியமில்லை. இதர வரிகளின் மூலமாகவே சர்க்காருக்குப் பணம் வந்துவிடும் என்று நாங்கள் எடுத்துக் காட்டியும் சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த வரியை நாங்கள் தான் போட வேண்டாமென்று சொல்வதாக நினைக்கக்கூடாது. சர்க்காரை ஆதரிக்கும் ‘சுதேச மித்திரன்’ போன்ற பத்திரிகைகளில் கூட ‘முதுகை முறிக்கும் வரி’, என்று இதுபற்றி தலையங்கம் கொடுத்து எதிர்த்து எழுதியிருக்கிறார்கள்.

“இப்பொழுது சர்க்கார் சொல்கின்றபடியே சர்க்கார் செய்து கொடுக்கின்ற நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களினால் நன்மை அடைகின்ற பிரதேச மக்கள் தங்களது லாபத்தில் ஒரு பகுதியை வரியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது நியாயம் என்று கொண்டாலும், மொத்த லாபத்தில் இருபது சதவிகிதம் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டும், அல்லது இருபத்தைந்து சதவிகிதம் சர்க்காருக்கு வரியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால் போதாதா? இந்த மசோதாவில் சொல்லியிருக்கும்படி நிலத்தின் தரத்தையும், நிலத்தின் மொத்த வருமானத்தில் பத்து மடங்கை நிலத்தின் மதிப்பாகக் கொண்டும் வரி விதிக்கவேண்டியது என்பதன் அவசியம் என்ன என்றுதான் கேட்கிறோம். மொத்தமாக இவ்வளவு கொடு என்று நிர்ணயித்துவிட்டால் கவலையில்லை. விவசாயிகளுக்கும் திட்டவட்டமாக இவ்வ

[Sri V. Madanagopal] [11th February 1955]

ளவு வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று நன்கு தெரிந்துவிடும். அதைவிட்டு நிலத்திற்கு நிலம் வரி வேறுபடக்கூடிய வகையில் இந்த புதிய மண்டையைப் பிளக்கும் கணக்கு முறை அடங்கிய வரி விகிதம் வரவேண்டுமா? இதை சர்க்கார் நன்கு யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“லோயர் பவானி திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 11 கோடி ரூபாய் அதற்குச் செலவாகியிருக்கிறது. இரண்டு லட்சத்து எண்பதாயிரம் ஏக்கரா அதனால் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. குறைந்தபட்சம் ஒரு ஏக்கருக்கு நானூறு ரூபாய் அல்லது ஐநூறு ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் அதில் நாலில் ஒரு பகுதி நூறு ரூபாயோ அல்லது நூற்று இருபத்தைந்து ரூபாயோ வரி கட்டவேண்டுமென்றுகூடச் சொல்லி விடலாம். அதாவது நஞ்சை நிலமாக இருந்தால், அல்லது நல்ல புஞ்சை நிலமாக இருந்தால் அல்லது மோசமான புஞ்சை நிலமாக இருந்தால் இவ்வளவு இவ்வளவு என வரி மொத்தமாகக் கட்டிவிட வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால் கூட நல்லதென்று தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் மக்களிடையே சென்று அந்த நியாயத்தை ஒருவாறு எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.

“ஆனால் இப்பொழுது வரி விதித்திருக்கக்கூடிய முறை மக்களை பயமுறுத்தவும், அதிக வரியை விதித்துக் கஷ்டப்படுத்தவும் ஏதுவாகிறது. கணக்குப் போடுகின்ற அதிகாரிகள் என்னவிதமாக வேண்டுமானாலும் கணக்குப் போட்டுவிடலாம். அவர்கள் கணக்குப்போட மாதிரி என்ன வென்று விவசாயிகளுக்குத் தெரியாமலேயே போய்விடும்.

“இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையில் இவர்கள் கணக்கு எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லக்கூடிய யுத்த காலத்திலும், யுத்த பிற்காலத்தில் எவ்வளவு அதிகமாக விலைவாசிகள் விற்பனையோ அந்தக் கணக்கைத்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு விலைவாசிகள் வெகுவாக இறங்கிவிட்டன. அன்றைக்கு இருந்த விலைப்படி வரியைப் போட்டு இன்றைக்கு விவசாயிகள் அதனைக் கட்டவேண்டுமென்றால் அவர்கள் எப்படிக்க கட்ட முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கூட்டிக்குறைத்து, வெட்டிப் பெருக்கி கணக்குப் போடுகின்ற விஷயத்திலும் எவ்வளவு சிக்கல்கள் உண்டாகும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொண்டே போக முடியும். நடை முறையிலும் அப்படித்தான் நடக்கப்போகிறது. இந்தக் கணக்கைப்போட்டு முடிவை எப்படிச் சொல்வார்கள் என்று சொல்லவரும் பொழுது எனக்கு ஒரு பாட்டு ரூபகத்திற்கு வருகிறது.

“ஒரு தாய், அவள் தன்குழைந்தையைத் தொட்டிலிலே போட்டு தாலாட்டுப்பாட்டுப்பாடி தூங்கப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாள். அந்த சமயம் வீதியிலே இரு புலவர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல அறிவாளிகள். அந்தத் தாய் பாடுகிறாள்—

‘அப்பா மருமகனே

அருமையுள்ள என் தம்பி

சித்தப்பா, என் கொழுந்தா சீராளா என் மகனே கண்ணுறங்கு

என்று பாடினாள்.

அந்தத்தாயின் பாட்டு மிகத் தெளிவாக அந்தப் புலவர்கள் காதில் விழுந்தாலும், அடே என்னென்ன உறவுகளை எல்லாம் வைத்து அவள் பாடுகிறாள். அப்படியென்றால் இந்த குடும்பத்தின் திருமண உறவு முறைகள் எப்படி இருந்திருக்கவேண்டும் என்று உட்கார்ந்து மண்டையை உடைத்துக் கொண்டார்களாம். ஆனாலும் கடைசிலவையில் அவர்களால் அந்தச் சிக்கலை விடுவிக்க முடியவில்லை. அதைப்போலவே எவ்வளவு தெளிவாக இந்தச் சட்டத்திலே மொத்தவருமானத்தைப் பார்த்து, அதைப் பத்தால் பெருக்கி நிலத்தின் மதிப்பை நிர்ணயித்து வரி போடப்படும் என்று சொல்லலாமே தவிர இந்தக் கணக்கை போடும்பொழுது எவ்வளவு

11th February 1955] [Sri V. Madanagopal]

கஷ்டம் வரும் என்று சொல்லமுடியாது. அந்த இரு புலவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட கதியே நமக்கும் ஏற்படும் என்று மாத்திரம் நான் நிச்சயமாக சொல்வேன்.

“ஆகவே தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம், ‘இந்த மாதிரியான கணக்குகள் எதுவுமே வேண்டாம். மொத்த வருமானத்தில் இருபது சதவிகிதம் அல்லது இருபத்தைந்து சதவிகிதம் வரி கட்டுங்கள் என்று சொல்லி விட்டாலும் போதும்; அந்த மாதிரியான முறையில் சர்க்காரே ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரட்டும். நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம். அப்படியில்லாவிட்டால் மொத்த வருமானத்தைப் போல பத்து மடங்கு நிலத்தின் மதிப்பாகக் கொள்ளவேண்டும்’ என்பதைவிட ‘ஐந்து மடங்காக’ வைத்துக் கொள்ள எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI K. PARTHASARATHY** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இன்றைக்குப் பேசுகின்ற அங்கத்தினர்கள் கூட இந்த அபிவிருத்தி வரி போட வேண்டியது அவசியமா இல்லையா என்பதைப் பற்றியே பேச ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அது விஷயம் நேற்றைக்கே தீர்மானமாகிவிட்டது. இருந்தாலும் அபிவிருத்தி வரியின் அளவு எவ்வளவாக இருக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லும் பொழுது இந்த வரி அவசியமா இல்லையா என்பதைப்பற்றியும் பேச அவசியமில்லையென்ற காரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, அதன் அளவையாவது கொஞ்சம் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் அப்படிப் பேசுகின்றார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் உத்தேசத்தில் இருக்கும் வரி விதிப்பு விஷயமாக இந்த நான்காவது ஷரத்து எப்படி உதவி செய்கிறது என்பதைப்பற்றி மட்டும் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

3-15
p.m.

“இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இந்தமாதிரியான சட்டம் வேறு ஏதாவது இருக்கிறதா, அதாவது இதேவிதமான கொள்கையைக் கொண்டதான சட்டம் வேறு ஏதாவது இருக்கிறதா என்றும் பார்க்கவேண்டும். ஏதாவது ஒரு அபிவிருத்தி திட்டத்தை நிறைவேற்றி அதனால் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள சொத்தின் மதிப்பு உயர்ந்திருந்தால் அந்த சொத்தின் சொந்தக்காரர்கள் தங்களுக்கு கிடைக்கும் லாபத்தில் ஒரு பங்கை அந்த அபிவிருத்தியைச் செய்ததற்காக சர்க்காருக்கு அல்லது அந்த நன்மையைச் செய்த ஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்கனவே இருக்கிறது. அதாவது லிடி இம்ப்ரூவ்மெண்டு டிரெஸ்ட் ஆக்ட் பிரகாரம் செய்யப் படுகின்ற திட்டங்களினால் சொத்து மதிப்பு உயர்கின்ற சொத்துக்காரர்கள் தங்களுக்கு அதிக சொத்து மதிப்பினால் கிடைக்கும் ஒரு பகுதியை வரியாக அந்த ஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்தச் சட்டத்திலும் மதிப்பு உயர்வில் பாதியை contribution-ஆக கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதே முறைப்படித்தான் இந்தச் சட்டத்தின் நான்காவது ஷரத்திலும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் நம் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் இந்த ஷரத்திலுள்ள அந்தக் கொள்கையை மாற்றி பாதியாக இருப்பதை குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்று முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“மதிப்பு உயர்வை நிர்ணயிக்க வழியை வகுக்கும் இந்த விதி சிக்கலாக இருப்பதாயும் ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று நிர்ணயித்து விடுவது நல்லதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த 4-வது ஷரத்து சிக்கலான முறையை வகுப்பது உண்மை. ஆனால் இது அவசியமென்றே நினைக்கவேண்டி இருக்கிறது. சிடி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிரெஸ்ட் ஆக்ட் இருக்கிறது. அதில் Trust ஆனது யுத்தப்படி அதிகப்படியான மதிப்பை நிர்ணயிக்க அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் அம்மாதிரியான ஒரு ஷரத்து இதில் கொடுத்திருந்தால் அது நன்றாக இராது.

[Sri K. Parthasarathy] [11th February 1955]

“முன்பு சில அங்கத்தினர்கள் 12-வது ஷரத்தைகாட்டி, சர்க்கார் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கும், தங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கும் இந்த ஷரத்தின் மூலமாக அதிகச் சலுகையைக் தேடிக்கொண்டுவிட முடியும் என்று சொன்னார்கள். எனவே எங்களுக்கு இவ்வளவு என்று **arbitrary** ஆக சர்க்கார் நிர்ணயிப்பது என்றால் மறுபடியும் எதிர்க்கட்சிக் காரர்களாலேயே புகார் சொல்வதற்கு வசதி ஏற்பட்டுவிடும். கட்சியின் நலனுக்கு உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளவே அப்படிச் செய்திருப்பதாகக் கூட சில அங்கத்தினர்கள் பேச ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். அதிக உற்பத்தியைக் கொண்டு மதிப்பு நிர்ணயிக்கும் வகையில் இந்த ஷரத்து வகுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். வரி விதிக்கும்போது பலவற்றை கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். பாசன வசதி அதிகமுள்ள நிலங்களும் இருக்கலாம். பாசன வசதி அதிகமில்லாத நிலங்களும் இருக்கலாம். அதற்கு ஏற்றாற்போல் நாம் கணக்குப் போட வேண்டியிருக்கும்.

“உதாரணமாக ஒரு நிலத்தை ஒருவர் வாங்கும்போது அதற்குப் பாசன வசதியிருக்கிறதா? அது நல்ல செழிப்புள்ள தன்மை வாய்ந்த நிலமாக இருக்கிறதா என்றெல்லாம் பார்த்தே வாங்குகிறார்கள். நல்ல பாசன வசதியைச் செய்து கொடுத்துவிட்டால் நிலத்தில் வளமும், செழிப்பும் கூட பெருக வசதி ஏற்படும். ஆகவே இந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலங்களுக்கு யாரும் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கத் தயங்க மாட்டார்கள். ஆகவே பாசன வசதியைச் செய்து கொடுத்துவிட்டு, அதனால் நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்துள்ள பிரதேசங்களில் ஒரு சிறு பகுதியை சர்க்கார் வரியாக வசூலிப்பதில் தவறு என்ன இருக்கிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். சில அங்கத்தினர்கள் சந்தேகப்படுவது போல நிலத்தின் தரம் எப்படி நிர்ணயிப்பது என்பது சரியாகத் தெளிவு படுத்தப்பட வில்லையென்றே நானும் நினைக்கிறேன். நிலங்களைப் பல தரங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள் செட்டில்மென்ட் காலத்தில். Re-செட்டில்மென்ட் ரிஜிஸ்தரில் இருக்கின்ற தரம் தான் இந்த ஷரத்தில் கண்ட தரம் என்று நான் நினைக்கிறேன். அது சரி என்றால் கனம் மந்திரி அவர்கள் தங்களுடைய பதிலில் சொல்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். தரம் என்பது என்ன என்று சட்டத்தில் சந்தேகமில்லாமல் விளக்கக்கூடிய ஒரு **explanation**-ஐ யாவது சேர்ப்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களென்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், தரம் என்னவென்பதை தீர்மானிப்பதை தற்பொழுது ஒரு அதிகாரியினுடைய யுக்தத்திற்கு நாம் விடப்போனால் அதனால் அதிகத்தீமைகள் விளையும். ஏற்கெனவே செட்டில்மென்ட் ஆகியிருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களிலே தரம் நிர்ணயமாகியிருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்த மசோதாவின் நான்காவது ஷரத்தின் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்.

“இப்பொழுது நிலத்தினுடைய மதிப்பு உயர்வைக் கணக்கிட ஏற்கனவே ஸ்ரீ நல்லசாமி சொன்னமாதிரி முதலில் நிலத்தின் தரம் நீர்ப்பாசன வசதி இவைகளை அனுசரித்து அது எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தது என்று நிர்ணயிக்கவேண்டியிருக்கிறது. சில நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுடைய நிலத்திற்கு வசதி இல்லை என்று சொல்லலாம். தரத்திலே தகராறு இல்லை. ஆனால் பாசன வசதியைப் பொறுத்தவரையில் நிலச்சுவாந்தார்கள் கணக்கும் சர்க்காருக்கும் தகராறு ஏற்படுவதற்கு காரணம் இருக்கிறது. அந்த வகையில் அதிகாரி ‘இதற்கு நல்ல வசதி இருக்கிறது; ஆகவே இது கீழ்த்தரமாக இல்லை’ என்று சொல்லி அதிகமான வகுப்புக்கு அந்த நிலத்தை உயர்த்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு நிலத்தைப் பார்த்துத்தான் அதன் தரத்துள்ள தரத்தையும் நீர்ப்பாசன வசதியையும் கவனித்து அதற்கு ஒரு வகுப்பு கொடுக்கும்போது அந்த முடிவின்பேரில் அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு வசதி இருக்கவேண்டும். 4-வது ஷரத்தில் அந்த வசதி இருக்கின்றதென்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகையால், அப்பீலுக்கு வசதி இருக்குமாறு செய்யவேண்டும். நிலச்சுவாந்தாரைக் கலந்து கொண்டு அதைப் பற்றி முடிவு செய்ய அதிகாரிகளுக்கு ‘**executive instruction**’ ஆவது, கொடுக்கவேண்டும். ஆகையால், இதைப்பற்றி அரசாங்கத்தினர் யோசித்துப் பார்ப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

11th February 1955] [Sri K. Parthasarathy]

“நிலத்தின் தரத்தையும் பாசன வசதியையும் பொறுத்து நிலத்திற்கு ஒரு வகுப்பை அளித்து அதிலிருந்து எவ்வளவு உற்பத்தியாகும் என்று கணக்கிட்டு, அதிக உற்பத்தியைப் பத்து மடங்காக்கிக் கணக்கிட்டால் அது தான் விலை உயர்வு என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது 10 மடங்கு என்பதை 5 மடங்கு என்று குறைக்க வேண்டுமென்று பேசினார்கள். அதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. Gross produce 5 மடங்காக்கவேண்டும் என்பதைவிட net produce என்று மாற்றவேண்டும். அதை இத்தனை மடங்கு ஆக்கவேண்டும் என்று சொல்லி அதை அனுசரித்து மதிப்பு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி யிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஏனென்றால், செட்டில்மென்ட் காலத்தில் நில வரி போடும்போது half the net produce என்று போட் பார்கள். இப்பொழுது ‘net produce’ என்று வைத்துக்கொண்டு 20 மடங்கு வரையில் விலை மதிப்பை மதிப்பிட்டிருந்தால் கூட நன்றாக இருந்திருக்கும். ஏனென்றால் ‘நெட் ப்ராட்யூஸ்’ ஐ எடுத்துக் கொள்ளும்போது சில அங்கத்தினர்கள் அந்தப் பக்கத்திலிருந்தும் இந்தப் பக்கத்திலிருந்தும் கூட சொன்ன ஒரு கஷ்டத்தை சமாளிக்கமுடியும். அநேக நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு சாதாரண நீர்ப்பாசன ‘செஸ்’ ஐ விட அதிகமான ‘செஸ்’ வித்தி திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ‘நெட் ப்ராட்யூஸ்’ எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் அதிகமாக செலுத்துகின்ற நீர்ப்பாசன ‘செஸ்’ ஐ அதிலே கணக்கெடுத்துக் கொள்ளமுடியும்.

“நிலத்தில் நஞ்சை, புஞ்சை என இருவகை இருக்கிறது. புஞ்சையில் சாகுபடி செய்யும்போது அவ்வளவாக விவசாயி தன்னுடைய உழைப்பு, உரம் ஆகியவைகளை உபயோகிப்பதில்லை. நஞ்சை நிலத்தில் அதிகமாக உரத்தைப் போட்டு, தன்னுடைய உழைப்பையும் அதிகமாகச் செலவிடுகிறான். ஆகையினால்தான் நஞ்சை எனப் பெயர் பெற்றிருக்கிறது. புஞ்சையாக இருந்த நிலம் நஞ்சையாக மாறி அதிகப் பலனை அளிக்கிறது என்று சொன்னால் அது தண்ணீரிலும் மட்டுமல்ல. ஆகையால், ‘க்ராஸ் ப்ராட்யூஸ்’ என்றிருப்பதற்குப் பதிலாக ‘நெட் ப்ராட்யூஸ்’ என்று மாற்றி அதன் விஷிதத்தை அதிகமாக்கியிருந்தால்கூட விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் அளித்திருக்காது. இருந்தாலும் ‘க்ராஸ் ப்ராட்யூஸ்’ என்று சட்டத்தில் இருக்கிறதைப் பத்து மடங்கு என்று வைத்திருப்பது அவ்வளவு சரியாக இருக்குமா என்று சர்க்கார் யோசித்துச் செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ‘க்ராஸ் ப்ராட்யூஸ்’ என்றால் அதிகமாக இருக்குமென்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது ‘க்ராஸ் ப்ராட்யூஸ்’ பத்து மடங்கு என்று சொன்னால் நிலத்தின் மதிப்பை அதிகமாக்கி இருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இது விவசாயிகளுக்கு கஷ்டத்தை அளிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது.

“நில மதிப்பீட்டைக் கணக்கிடும்போது அதிகமான உற்பத்தியின் விலையை அனுசரித்தே மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விலையை மதிப்பீடுமபோது விலையை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய காலம் சரியாக இல்லை என்று தான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. நம்நாட்டில் விவசாய விளைப் பொருள்களின் விலையானது இதுவரை அதிகமாக இருந்தது. இப்பொழுது சரிந்துவிட்டது. விவசாய விளைபொருள்களுக்கு இனியேனும் நல்ல விலை கிடைக்கும் என்று நம் காலிய சர்க்கார் மந்திரிகளாவது மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகளாவது சொன்னது கிடையாது. சொல்லவும் முடியாது. விவசாய விளைபொருள்களின் விலை வீழ்ச்சி கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்கும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினாலும் கிராமபுறங்களில் பொதுப்பணம் அதிகமாக சர்க்காரால் செலவு செய்யப்படுவதாலும் விலை வீழ்ச்சி சென்ற காலத்திலேயே ஏற்படாமல் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. ஆகையால், இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திட்டத்தின்கீழ் அதிகமாக கிராமங்களில் செலவு செய்தாலும்கூட விலை வீழ்ச்சியைத் தடுத்து இன்னும் விலை ஏற்றத்திற்கு நிச்சயமாக வகை செய்ய முடியாது என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் நம்முடைய பொருளாதார அமைப்பிலே இந்த வருஷம் இப்பொழுது இருக்கும் விலையைவிட அதிகமாக வரும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகையால், சென்ற வருஷம் அல்லது மூன்றாம் வருஷத்திலிருந்த விலைகளை

[Sri K. Parthasarathy] [11th February 1955]

எடுத்துக்கொண்டு கணக்கிட்டால் அது விவசாயிகளுக்கு அதிகம் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும். அவர்களுக்கு தாங்கமுடியாத ஒரு பளுவாக இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“நம்முடைய ராஜ்யத்திலே (Madras Estates Land Act) எஸ்டேட் நிலச் சட்டம் இருக்கிறது. அதில் ஒரு ஷரத்தில் தானியத்தின் விலை மதிப்பீடு அதிகமானால் குத்தகையை அதிகமாக்குவதற்கு ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. அந்த ஷரத்திலே ஒரு உபவிதி இருக்கிறது. அதாவது குத்தகையை உயர்வு செய்யும்போது ‘விவசாயிக்கு கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறதா?’ என்பதைப் பொறுத்து செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. முன்பு விலை ஏறி இருக்கலாம். அந்தப் பலனை விவசாயி அடைந்திருக்கலாம். ஆனால், விவசாயிக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இன்று இருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும்.

“விவசாயி பிற்காலத்தில் கொடுக்கப்போகிறான் என்று அதிகமாக வரி விதித்தால் அப்பொழுது அவர்களுக்கு நிச்சயமாக செலுத்தக்கூடிய சக்தி இருக்காது. 4-வது ஷரத்தில் இருக்கிற மாதிரி விலையை வைத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு அதிக கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே, இவைகளை யெல்லாம் சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“Just now I have received notice of two amendments from the Government. The Hon. Minister for Revenue may move the amendments now.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“With your permission, Mr. Speaker, Sir, I am moving the following amendments, namely :—

‘(1) To sub-clause (1) add the following as the third proviso :—

“Provided also that the average aforesaid shall not exceed three times the maximum price which prevailed in August 1939.”

(2) After sub-clause (4), insert the following as sub-clause (5) :—

“(5) At the end of every four years from the year in which the contribution is finally determined under sub-section (3) any future instalment of such contribution shall be liable to be revised on the basis of the proportion that the average of the prices prevailing during those four years bears to the actual or assumed average of prices on the basis of which the contribution was determined.”

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘(1) To sub-clause (1) add the following as the third proviso :—

“Provided also that the average aforesaid shall not exceed three times the maximum price which prevailed in August 1939.”

‘(2) After sub-clause (4), insert the following as sub-clause (5) :—

“(5) At the end of every four years from the year in which the contribution is finally determined under sub-section (3) any future instalment of such contribution shall be liable to be revised

11th February 1955] [Mr. Speaker]

on the basis of the proportion that the average of the prices prevailing during those four years bears to the actual or assumed average of prices on the basis of which the contribution was determined.” ” ”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, I wish to say only a few words on this topic of price level. In any legislation where income has to be capitalised, the price factor is an important one as in this case. We know the Hon. Minister for Revenue has now moved an amendment with all apparent innocence, thinking that it is an improvement or a concession granted in response to all the debates that were going on in this House. But it is not so in substance.

“ Sir, if newspaper reports could be believed, we find that in the recent land reform effected in the Egypt, the Egyptian Government took the average price for ten years prior to 1939. But here what is proposed in the Government amendment is not the average price prevailing in 1939 but the maximum price in 1939. That is one snag. Then, Sir, in the case of resettlement the average for 20 years is taken into account. But we are now determining once for all the price of the commodities and capitalizing that value. Therefore, I say that the price factor is very important. Now what is taken into account here is not the average price of 1939 but the maximum price of 1939. That has to be modified in any event. Then it is stated that it should not go beyond three times the maximum price, which prevailed in 1939. We know the average price index is about 350. By this amendment, the Hon. Minister has brought it to the maximum level now prevailing. That is why I say that it is not a concession. I would suggest that instead of three items it may be two times the average price of 1939. We have not gone deeply into that aspect of the question but anyhow it will be some modification on the amendment.

3-30
P.M.

“ Then, the second amendment provides for revision of contribution after four years. We know the falling trend of prices. This amendment gives room to enhance the contribution. That is logical. When we say that the price level has to be revised, at once we are met with the plea that we must take the risk of its being increased also. There also I would suggest that increase or decrease of contribution should not go beyond a certain limit and it should be 25 per cent of the instalment. As it is there is no minimum fixed for that purpose and it is capable of being increased by three or four times. This is what I want to say on the Government amendments.”

* SRI P. CHOCKALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன்னால் இருக்கும் நாலாவது ஷரத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட திருத்தங்களை ஆதரித்து என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த நீர்பாசன திட்டங்கள் விவசாய மக்களுக்கு பிரயோஜனப்படக்கூடியதுதான். இம்மாதிரி திட்டங்களெல்லாம் ஜனங்களுக்கு நன்மையை பயக்கக்கூடியதுதான். இவைகளுக்கு மக்கள்தான் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதும் சரிதான். எந்த திட்டமும் மக்களுக்கு

உபயோகரமாக இருக்கிறதா என்று பரீட்சைவேண்டும். அதை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்றும் நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்படி ஏற்றுக் கொண்டால் யார் யார் அதற்குவேண்டிய வரிப்பணத்தை எவ்வளவு கொடுக்கமுடியும் என்பதுபோன்ற விஷயங்களை சர்க்கார் முன்கட்டியு ஆலோசித்து அதற்குப்பிறகு இம்மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டும். ஆனால் அம்மாதிரி ஒரு அடிப்படையானக் கொள்கையை இந்தச் சர்க்கார் கடைப்பிடித்ததாகத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்திருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியின் ஜீவாதார உரிமையை பிரகடனத்தில் குறைந்தபட்ச வருமானமுள்ள சிறிய நிலங்களுக்கு வரியில் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக பெரும் பான்மையான விவசாயிகள் இப்பொழுது வாழ்க்கை நடத்துவதற்கே மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி வரவா குறைந்ததுக் கொண்டேபோகிறது. இவ்விதமான திட்டங்கள் அமுலில் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம்கூட சில காலவாய்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பக்கத்தில் மேட்டுப்பாங்கான நிலத்தில் புஞ்செய் பயிர் இருக்கிறது. உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியில் மணிமுத்தூர் நதி பக்கத்திலுள்ள மேட்டுப் பாங்கான நிலத்தைப் பண்படுத்த சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கருக்கு 500 ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்கு செலவழிக்கப் படும் பணத்தை அவர்கள் சுமார் 5 வருடங்களில்தான் ஈடு செய்து கொள்ளமுடியும். அவர்கள் கடன் வாங்கி அந்தப்பணத்தை செலவழித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் பெரும்பாலான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். சில காட்டுப் பிரதேசங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு பயிரிட குடியானவர்கள் கிடைப்பது அருமை. அந்த நிலங்களுக்கு விலை மதிப்பும் குறையும். அங்கு இருக்கும் நிலங்களில் வீளைச்சலும் மிகமிக குறைவாகயிருக்கும். ஆகையால் அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு வருமானமும் மிகக்குறைவு. இதபோன்ற வருமானமும் நிலத்தின் மதிப்பும் குறைவாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இந்த வரியினின்று விலக்களிக்கவேண்டும். ஆதலால் 10 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு வரிவிலக்களித்தல்வேண்டும். அதேமாதிரி gross produce 10 மடங்கு பெருக்குவதற்கு பதிலாக 5 மடங்கு பெருக்கவேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு சொல்லி விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றியெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத்தெரியும். இருந்தும் அவர்கள் தெரியாதபொல பரவிக்கிறார்கள். சாதாரணமாக இப்பொழுது விவசாயிகள் நிலவரியோடு தண்ணீர் வரியும் செல்லும் கொடுத்தவருகிறார்கள். அதனால் அடித்தட்டு விவசாயிகள் இந்த அபிவிருத்தி வரியால் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதுவும் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆதலால் இந்த அபிவிருத்தி வரியை யாருக்கும் சாதாரணவரு கொடுக்காதபடி விதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI R. KRISHNAN:**—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എന്റെ ഭേദഗതി ഏറ്റവും ന്യായമായിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. തരിശുനിലങ്ങളിൽ അല്ലെങ്കിൽ പുതുപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരു അന്നഭക്ഷകരെടുത്ത് വെള്ളം തിരിച്ചു കൃഷിചെയ്യാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ ഭൂമിക്ക് അന്നേക്കുളളും പ്രത്യേകം അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ നമ്മുനിലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു സാദ്ധ്യമല്ല. ജലസേചനപദ്ധതികൾ വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ നമ്മുനിലങ്ങളായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്ക് ഈ ബെററർമെൻറ് ലെവി ചുമത്തുന്നതിനു എന്തു ന്യായമുണ്ടുള്ളത്? ജലസേചനപദ്ധതിമൂലം എന്തെങ്കിലും അഭിവൃദ്ധി വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അത് എങ്ങനെ കണക്കാക്കാൻ സാധിക്കും? അഭിവൃദ്ധി കണക്കാക്കുന്നതിനു ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ചുമതലപ്പെടുത്തുവാൻ പോവുകയാണ്. അഭിവൃദ്ധി കണക്കാക്കേണ്ട സെക്ഷനെയെന്നു വ്യക്തമായ യാതൊരു വിവരവുമില്ലാതിരിക്കെ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു അഴിമതികൾ ചെയ്യാനും കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു കൈക്കൂലിവാങ്ങാനും ധാരാളം സൗകര്യം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഇതെല്ലാം വെച്ചുകൊണ്ടാണ് ജലസേചനത്തിനു മുമ്പുതന്നെ നമ്മുനിലങ്ങളായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളെ ഈ ലെവിയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ

3-40
p.m.

[11th February 1955]

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது வாதத்திலிருக்கும் ஷரத்து இந்த மசோதாவிலேயே மிகவும் முக்கியமானது. வரி விதிப்பை நிர்ணயிக்கும் இந்த ஷரத்தானது விஷப் பல்லைப்போல் இருக்கிறது. தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையிலோ, அல்லது அதிகமாக ஏற்றத் தாழ்வுகள் இல்லாதவாறோ வரி விதிக்கக்கூடிய வழி இதிலே கிடையாது. இப்போது கொடுத்துள்ள திருத்தம் எந்த விதத்திலேயும் நிலைமையை அபிவிருத்தி பண்ணவில்லை என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். விலைவாசிகளின் சராசரி கணக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்கு 1939-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து உயர்ந்த பட்ச விலையைப் போன்று மூன்று மடங்கிற்கு மேற்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இனி விலை வாசிகள் அந்த அளவுக்கு உயருமா என்பது சந்தேகம். அதனால்தான் இந்தத் திருத்தம் ஒரு சலுகை போல் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது பொருளாதார நிபுணர்களின் யோசனையை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று சொன்னால் எனக்கு சந்தேகமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால், விலைவாசிகள் எந்த அளவில் நிலைத்து நிற்க முடியும் என்பதைப்பற்றி 1947-ம் வருஷத்தில் பொருளாதார நிபுணர்கள் கூடி யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு முந்தியோ அல்லது அதற்குப் பிறகோ இந்த மாதிரி ஆலோசனை நடந்தது கிடையாது. 1939-ம் ஆண்டு விலைவாசிகள் அடிப்படையில் அன்றைக்கு 100 புள்ளியாக இருந்தால், இப்போது விலைவாசிகளின் புள்ளி 180-ல் நிலைத்து நிற்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதாக மத்திய சர்க்காருக்கு பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிற விபரம் நாட்டின் முன் இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்களே யானால், அதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். இதை நம் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளாதது ஆச்சரியம் இல்லை. இப்போது நம்முடைய சர்க்கார் இந்த மாதிரி விஷயங்களில் பிற்போக்கான யோசனைகளைக் கூறுவதில் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள். 1947-ம் வருடத்திய மந்திரி சபையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, இப்போதுள்ள மந்திரி சபையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, சர்க்கார் சிப்பந்திகளுடைய பஞ்சப்படியை உயர்த்துவதை எதிர்த்து இருக்கிறார்கள். அதேபோல் விலைவாசிகளை நிர்ணயிக்கக்கூடிய சமயத்திலும் பஞ்சப்படியை சம்பளத்துடன் இணைக்கும் விவாதம் வந்த போது நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு அவர்களுடைய ஆட்சேபணையைத்தான் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வரி விதிப்பு விஷயத்தில் மட்டும் மூன்று மடங்கு விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் சராசரி கணக்கு போடவேண்டும் என்று உரிமையுடன் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் பஞ்சப்படியை அந்த அளவுக்கு உயர்த்தவேண்டுமென்றால் அதை எதிர்க்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்காரின் போக்கைப்பற்றி ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஜனங்களிடம் இருந்து வரி வசூலிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடைய கொள்கை ஒன்றாக இருக்கிறது. அவர்களே கொடுக்கவேண்டிய சமயத்தில் அவர்கள் கொள்கை வேறு விதமாக இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில்தான் விலைவாசிகளை மூன்று மடங்கு உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள்.

“ அது மட்டுமல்ல. இந்த ஷரத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுமை வீளை விக்கக்கூடிய பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய அதிகாரமானது சில அதிகாரிகளின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தான் திட்டவாட்டமான ஒரு அடிப்படையில் வரி விதிப்பை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். இந்தப் பக்கத்து அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் யோசனை, அதாவது 1939-ம் ஆண்டுக்கு முன் இருந்த விலை வாசிகளின் அடிப்படையில் தான் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்பதுதான் சிறந்தது. அதை ஒப்புக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்பதே என் அபிப்பிராயம். மேலும் மதிப்பை நிர்ணயிப்பதற்காக போடப்பட்டுள்ள பத்து மடங்கை இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் மட்டும் அல்லாமல், சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களும் கூட மறைமுகமாக எதிர்க்கிறார்கள். சிறிது நேரத்திற்கு முன் பேசிய ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்கள் கூட ‘மொத்த உற்பத்தி அதிகரிப்பு’ என்று இருப்பது விவசாயிகளுக்கு கஷ்டத்தை விளைவிக்கும் என்று

11th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

சுட்டிக்காட்டி ஏதாவது மாறுதல் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்தார். பின்னால் அவர் தொகுதிக்குப் போகும்பொழுது சர்க்கார் மேல் பழியைப்போட்டு, தன்பொறுப்பைத் தட்டிக்கழித்துக் கொள்வதற்காகவே சொல்லியிருக்கலாம். நாங்கள் தூண்டி விட்டு அவர் பேசவில்லை. சுயமாகப் பேசுவதற்கு சுதந்திரம் இருந்தால் நாங்கள் சொல்லக்கூடிய ஆட்சேபணையை ஒப்புக்கொண்டிருப்பார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. 'மொத்த உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் 10 மடங்கு' என்று போட்டால், விவசாயிகள் இன்று இருக்கும் நிலைமையில் இந்த வரி கட்டுவதற்கு கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படுமேயொழிய, அபிவிருத்தி திட்டத்தினால் நிலத்திற்கு ஏற்படும் பலனை அனுபவிக்க முடியாது. நேற்று மந்திரி அவர்கள் அபிவிருத்தி வரி விதிக்கக்கூடிய கோட்பாடுகளை பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம். அபிவிருத்தி திட்டங்களினால் ஏற்படக்கூடிய உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் ஒரு பகுதியை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற கொள்கை நல்லதுதான். இந்த வரியும் அந்தக்கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது என்று சொல்வது, வெண்னையும் சுண்ணாம்பும் வெள்ளையாக இருக்கும் காரணத்தினால் ஒன்றுதான் என்றுசொல்வது போல் இருக்கிறது. உற்பத்தி பெருக்கத்தினால் ஏற்பட்ட பலன் அதிகமாக யாருக்கு போய் சேருகிறது? விவசாயிகள் அந்தப்பலனை அடைந்தார்களா? அபிவிருத்தி திட்டங்களினால் உற்பத்தி பெருக்கத்தின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய அதிக உற்பத்தியில் இருந்து சர்க்கார் ஒரு பகுதியை பெறவேண்டுமானால், இந்த திட்டத்தினால் பயன் அடைந்தவர்களுக்குத் தான் வரி விதிக்க வேண்டும். அதற்காக சர்க்காருக்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை நாங்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

“அடுத்தாற்போல் வரப்போகிற மசோதாவில் தோட்டப் பொருள்களுக்கு வரி விதிக்கப்போகிறார்கள். அந்தத் தோட்டப் பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவைகள் தோட்டங்களிலிருந்து உற்பத்தியாகி அதனால் ஏராளமான வருமானம் வருகிறது. அந்த சொத்தெல்லாம் வெள்ளைக்காரர்களையிலிருக்கிறது. அதிலிருந்து வரும் லாபமெல்லாம் நம் நாட்டை விட்டு வெளியே போகிறது. அப்படிப்பட்ட தோட்டங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி விதிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய மூலதனத்தையும் உற்பத்தியையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு வரி போடவேண்டும். ஆனால் அந்த மசோதாப்படி வரி போடுவதைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வரி போடுவதாகத் தெரியவில்லை. பல விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மசோதாவில் வரி போடுவதைப் பார்த்தால் யார் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் இந்த வரி போடுகிறார்கள். கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளிடம் கொஞ்ச நஞ்சுமிருக்கும் மிச்சத்தைக் கூட சுரண்டக் கூடிய வகையில் இப்பொழுது வரி விதிக்கப் போகிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ‘பிச்சைக்காரன் சோத்தில் சனீஸ்வரன் புருந்ததுப் போல் இருக்கிறது’. அதைப் போலவே ஏழை விவசாயிகளிடம் கொஞ்ச நஞ்சும் இருக்கும் மிச்சத்தையும் சுரண்டுவதாக இருக்கிறது இந்த மசோதா. இது ஒரு அபிவிருத்தி திட்டம் அல்ல, ஆனால் இது ஏழைகளுக்கு வருமானத்தை அளிக்கக் கூடிய திட்டம், என்ற ரீதியில் இது போய் கிராம எப்பைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையினால் கனம் மந்திரி அவர்கள் இதை மிகவும் சிரத்தையுடன் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் இந்த வரி விதிக்கும்போது விலைவாசியையும் உற்பத்திப் பெருக்கையும் கணக்கில் வைத்துக் கொண்டு அபிவிருத்தியை நிர்ணயம் செய்வதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் அதிகாரிகளின் கையில் விடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் நிர்ணயம் செய்வதற்கு அப்பீல் செய்ய வேண்டும் என்றால் கோர்ட்டுக்குப் போகும்படியாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் யாரிடம் அப்பீல் செய்வது என்பதை பின்னாடி விதிகளைப் போடும் போது தெரிவிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி தெரிவிக்கும் போது தெரிவிப்பது போர்டுக்கோ அல்லது செக்ரடேரியுடன்கோ அப்பீல் செய்யலாம் என்று வரலாம். அது போதாது என்பதுதான் எங்களுடைய

3-50
p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram]

[11th February 1955]

அப்பிராயம். அதனால்தான் நாங்கள் நாலாவது பிரிவையே அடியோடு எடுத்து விடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். ஏதாகிலும் தகராறு ஏற்பட்டால் விவசாயிகள் முன்சீப் கோர்ட்டுக்கோ அல்லது சப்-கோர்ட்டுக்கோ போகும்படியான வசதி இருக்க வேண்டும். விவசாயிகள் அவசியமாக தாவா தொடரமாட்டார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போவதென்றால் அதற்கு பணம் வேண்டும். அவர்களிடம் அதற்கு வேண்டிய பணம் கிடையாது. அதனால் அவசியமாக தாவா தொடரமாட்டார்கள். மற்றும் இப்பொழுது கோர்ட்டுக் கட்டணத்தையும் உயர்த்தப் போகிறார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் அவசியமாக தாவா தொடரமாட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறோம். அவ்விதம் கோர்ட்டுக்குப் போவதாக இருந்தாலும் அதனால் சர்க்காருக்குத் தான் வருமானம் வரும். அதனால் கோர்ட்டுக்குப் போகும்படியான திருத்தம் செய்ய வேண்டும். இந்த நாலாவது பிரிவையே எடுத்து விடுவதுதான் நியாயம். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகளுக்கு பரிசாரம் தேடிக்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இந்த விதத்தில் இந்த விதியைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“இன்னும் ஒரு ஆலோசனையைக் கமிட்டியையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த யோசனையையும் நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது வரி விதிக்கும் அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். ஒரு சின்ன 50 சென்ட் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களிடம்கூட வரியை வாங்குவதற்கு அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். இதை ஓரளவிற்கு குறைப்பதற்கும் இன்னும் பல ஆலோசனைகளைக் கூறுவதற்கும் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்பொழுது இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலம் அபிவிருத்தி அடையப் போகிறது. அதனால் இந்த இரண்டு லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு உள்ள ஆயக்கட்டுதாரர்களுடைய விஷயங்களில் தகராறுகள் ஏற்பட்டால் அவைகளை அவ்வப்போது தீர்ப்பதற்கும் யோசனை கூறக் கூடிய ஒரு பஞ்சாயத்தையோ அல்லது கமிட்டியையோ ஏற்படுத்தினால் அது நன்மை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இதற்காகத் தான் நாங்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொண்டால் இந்தப் பிரிவில் இருக்கும் கொடுமை ஓரளவிற்கு குறையும். அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு பரிசாரம் தேடிக்கொள்வதற்கும் வசதி ஏற்படும். இது எங்களுடைய அப்பிராயம். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இந்த விதியை அப்படியே சர்க்கார் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால் இந்த விதியை அடியோடு எதிர்க்க வேண்டுமே தவிர வேறு வழியில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“ Mr. Speaker, Sir . . . ”

3-55 * SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, I have
p.m. given notice of an amendment.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member was keeping quiet. He did not give his name for speaking on the clause. He could have given his name.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ As I had given notice of an amendment I thought I would be called.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“ May I explain, Mr. Speaker? I have carefully examined the amendment of the hon. Member and I found that I cannot accept it. If it was acceptable, I could have done so as I accepted his amendment yesterday. I cannot accept this amendment.”

11th February 1955]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ The amendment given notice of by the Government relates to revision of instalments of contribution every four years; but there is provision made in some other clause which speaks of rebate. Rebate and revision go together and suitable amendment will have to be made to the provision relating to rebate also. Without making the necessary amendment to the clause relating to rebate, the question of revision cannot be considered separately. That is my point.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I have given notice of another amendment in respect of the other clause which satisfies what my hon. Friend wants. So, it is not necessary to accept his amendment now.

“ Sir, this clause is a very important one in the Bill and therefore, I submit that we should understand the implications of this clause very clearly and not be carried away by slogans. Now what is sought by this clause is to explain the mode by which this contribution should be levied. Contribution is leviable on lands which have been brought under cultivation as a result of any project or other expansion of irrigation work. If by any such project the land had been benefited in the sense that it has a more assured supply of water and more steady supply of water, the value of the land increases. Now, the Government wants to take a share of the increase in value of the land which has been brought about on account of the execution of the project. By execution, I mean, expansion, alteration, etc. The point is how best to arrive at this figure and how to make this contribution amount payable.

“ Now, some hon. Members suggested that a certain price could be fixed, say Rs. 50 or 100, so that the people may know what it is. The Government do not want to do any arbitrary thing like that, that is fixing Rs. 50 or Rs. 100 or Rs. 200, without any basis. It would be arbitrary. So the Government thought of some mode or formula by which the contribution could be levied in a correct way. In doing that, the Government thought that the gross produce of the land can be taken into account. The gross produce is calculated in this way.

“ A land might have been under cultivation under a well without an assured supply of water and the yield would have been a particular quantity. Or, it may be, the land was not at all under cultivation, but subsequently would have been brought under cultivation on account of the project. Now the Government propose to see what the produce is per year on account of this project having come into existence. Surely there will be an increase in produce over and above the produce which the land was yielding while depending on a precarious supply of water. Or, if it is a new land, the assured supply of water would bring in a good quantity of produce. Therefore, the Government thought the gross produce could be taken into account in arriving at the figure.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [11th February 1955]

“ Why the Government have not taken into account the net produce is : if we calculate according to the net produce, we have to take into account the cost of cultivation also. The cost of cultivation will vary very much according to the nature of the land, capacity of the owner, etc. And then we will have to go into the accounts of cultivation expenses and thus there will be so much difficulty. Therefore, the Government thought that it could be avoided. It will all really give a lot of trouble. That is why we have not taken the net produce as the criterion, but have taken the gross produce as the criterion.

4 p.m. “ The average increase in the price of the gross produce for three years is taken, it is multiplied by ten, and half of it is fixed as the betterment contribution and its payment is spread over twenty years. There is no difficulty in understanding this point. We have to evolve some formula, whether it is on the basis of net produce or gross produce. There may be difference of opinion on the point whether the price of the annual increase in the gross produce should be multiplied by ten or five or six. But the formula itself cannot be questioned. If any hon. Member suggests a more reasonable formula, we will adopt it. But the formula that is suggested by the Members is to fix the betterment contribution on an arbitrary basis. But that is not right. We are trying to fix the contribution as correctly as possible. Under the formula proposed in the Bill, a landholder will be compelled to pay only a small portion of the increased value in the gross produce of the land; it may be one-fourth or one-fifth and not more than that. It is a very reasonable and just thing. People have been saying that the Government are trying to take away all the money got on account of the increase in the capital value of the land. It is not at all so.

“ As regards the suggestion for appointing regional committees for advising the authorities in the matter of estimating the increase in the gross produce and determining the increase in the capital value of the land, I may say that the Government propose to appoint such committees. But that can be done by making a provision in the rules or by an executive order of the Government. Those who are affected by this levy will be put on the committee and their advice will be taken into account.

“ As regards the price, one of the amendments that I have moved proposes that at the end of every four years, the instalment of contribution shall be liable to be revised on the basis of the average of the prices prevailing during those four years, and all unpaid contribution that has to be paid will be determined on this basis. Such revision will help the people to a large extent.

“ Much was made of the word ‘taram.’ This word is as old as the revenue settlement. It is a well-known term and everybody understands what it means. *Taram* is a classification of the land on the basis of the quality, nature and fertility of the soil and the commandability of water. There is no difficulty in understanding

11th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

the word. So far there have not been any complaints about specifying the *tarams*. Only trained officers will be put on this job. Therefore hon. Members need not have any apprehension that this question of fixing the *taram* will give rise to any difficulty.

"It was demanded that the proposals of the concerned officer for determining the contribution should, in addition to publication in the prescribed manner, be communicated personally to the landholders concerned. I submit that it is not necessary. All the landholders will know this thing and there is also the advisory committee. There will be no difficulty at all about it. Therefore the amendment relating to this point cannot be accepted.

"In my amendment to the third proviso to sub-clause (1), I am prepared to delete the word 'maximum' if the House grants me permission to do so.

"The Deputy Leader of the Opposition said that there was no provision for appeal to the Court against a decision in respect of the contribution. In many pieces of legislation that we have passed in this House, we have taken care to see that no undue facility is given for litigation in a Court of law. Rich people can go to a Court of law but poor people cannot afford. The Deputy Leader of the Opposition is supposed to safeguard the interests of the poor people. I may tell him that it is really a wrong thing to provide for appeal to a court of law in such matters. It is good that we have not provided for appeal to a court. The Court Judges may be good in other matters, but they may not be fully conversant with *taram*, fertility of the soil, etc., and the appellants perhaps may not get full justice. My Colleague the Hon. Sri C. Subramaniam says that lawyers will get more practice. But the poor people will suffer.

"I submit that there is no need to accept any amendment to this clause except the amendments moved by me."

MR. SPEAKER :—"I will take up the non-official amendments first. Then I will take up the Government amendment and the verbal Government amendment to that amendment to delete the word 'maximum'."

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundram to the second proviso to sub-clause (1) was, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri R. Krishnan was put and lost.

The amendment moved by Sri M. P. Subramanyam to the second proviso to sub-clause (1) was put and lost.

The amendment moved by Sri C. Kandasamy to the second proviso to sub-clause (1) was put and lost.

The amendment moved by Sri S. Ramalingam to the second proviso to sub-clause (1) was put and lost.

[11th February 1955]

The following amendment moved by Sri S. Ramalingam was put and declared lost :—

In sub-clause (2), line 1, for the word " Ten ", substitute the word " Five."

A poll was demanded and the House divided as follows :—

4-10
p.m.**Ayes—36.**

Sri S. Swayamprakasam.
" S. Daivasigamany.
" M. P. Subramanyam.
" K. R. Sambandam.
" P. Rangasami Reddiar.
" P. Rathinaswami Pillai.
" T. Shanmugam.
" M. Kandaswamy Kandar.
" A. Veloo.
" M. Narayana Kurup.
Dr. K. B. Menon.
Sri K. T. Sreedharan.
" K. R. Nallasivam.
" C. Kunhirama Kurup.
" V. Sankaranarayana Menon.
" O. Koran.
" K. Moidu.
" C. Velukkan.

Sri M. Kalyanasundaram.
" K. P. Gopalan.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" C. Kandasamy.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" S. Vadivelu.
" K. C. Gopalan Unni.
" V. Madanagopal.
" P. K. Gopalakrishnan.
" N. Sivaraj.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramasamy.
" P. Venkatesha Sholagar.
" N. K. Palanisamy.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" R. Krishnan.

Noes—64.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" A. B. Shetty.
" M. A. Manickavelu Naicker.
Sri K. Rajaram Naidu.
" B. Bhaktavatsalu Naidu.
" P. G. Karuthiruman.
" B. K. Nallaswami.
" P. K. Thirumurthy.
" R. Kuppuswami.
" N. Mounaguruswamy Naidu.
" S. R. Arumugham.
" P. S. Rangaswami Naidu.
" P. G. Manickam.
" N. Ramakrishna Ayyar.
" O. Venkatasubba Reddi.
" T. P. Elumalai.
" V. K. Ramaswami Mudaliar.
" T. K. Masilamani Chettiar.
" K. G. Munuswamy Gounder.
" A. Ramachandra Reddiar.
" R. Thangavelu.
" M. P. Periasawmi.
" A. Sambasivam.
" P. M. Munuswami Gounder.
" O. A. Nanjappa.
" V. S. Chinnaswami Naidu.
The Hon. Sri S. S. Ramasami Padayachi.
" B. Parameswaran.
Sri V. Muthu.
" V. Chinnayya.
" A. Ramaswami Thevar.

Sri R. M. Palaniappan.
" T. R. Varadan.
" O. Chengam Pillai.
" V. Krishnaswami Padayachi.
" M. C. Muthukumaraswami.
" K. Parthasarathy.
" M. Jagannathan.
" P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
" G. Govindan.
" A. R. A. M. Chockalingam Chettiar.
" M. Kandaswami Padayachi.
" P. Chellathurai.
" V. Arumugam.
" P. Selvaraj.
" M. Chinnathambi Thevar.
" Y. Manjaya Shetty.
" L. C. Pais.
" K. P. Kuttikrishnan Nair.
" T. Ananta Pai.
" K. H. Bomman.
" N. Gopala Menon.
" V. R. Nagarajan.
" E. K. Sankara Varma Raja.
" K. Aranganathan.
" M. Venugopala Gounder.
" A. Appu.
" S. Radhakrishnan.
" M. Chadayan.
" K. Kunhi Mohamed Shafee.
" K. R. Viswanathan.
" V. Balakrishnan.
" M. Dharmalingam.
" V. Govindaswami Naidu.

Neutral—1.

Sri N. Paramasiva Udayar.

Ayes—36 ; Noes—64 ; Neutral—1.

The amendment was lost.

11th February 1955]

The two amendments moved by Sri C. Kandasamy (1) for substituting the word 'six' for the word 'ten' in line 1 of sub-clause (2) and (2) for substituting the word 'one-third' for the word 'one-half' in line 4 of sub-clause (2) were, by leave, withdrawn. 4-20 P.m.

The amendment of Sri S. Ramalingam to sub-clause (2), line 4, was, by leave, withdrawn.

The three amendments moved by Sri N. K. Palanisamy were, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri S. Ramalingam to sub-clause (3) was put and lost.

The amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar to the second proviso of sub-clause (3) was, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri C. Kandasamy to sub-clause (4) was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri M. Kalyanasundram to omit sub-clause (4) was put and lost.

The other amendment of Sri M. Kalyanasundram regarding the constitution of a committee, to be inserted after sub-clause (4) was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" I think the Hon. Minister wants to move a verbal amendment. Let him move it."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I move—

' That the word " maximum " in the Government amendment to sub-clause (1) be omitted.' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the word " maximum " in the Government amendment to sub-clause (1) be omitted.' "

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—" I will now put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

' To sub-clause (1), add the following as the third proviso :—

" Provided also that the average aforesaid shall not exceed three times the price which prevailed in August 1939." ' "

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—" I will now put the other Government amendment also to the vote of the House. The question is—

' After sub-clause (4), insert the following as sub-clause (5) :—

" (5) At the end of every four years from the year in which the contribution is finally determined under sub-section (3) any future instalment of such contribution shall be liable to be

[Mr. Speaker]

[11th February 1955]

revised on the basis of the proportion that the average of the prices prevailing during those four years bears to the actual or assumed average of prices on the basis of which the contribution was determined.” ” ”

The amendment was put and carried.

Clause 4, as amended, was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ I think we can adjourn now. To-morrow, we will not have the afternoon session. There will be the forenoon session only.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I know from the Hon. Leader of the House what Bill we will be taking up for consideration on Monday, the 14th instant? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have already stated that on Monday the Moratorium Bill will be given priority and taken up for consideration. The intention of the Government is to refer it to a Joint Select Committee.”

MR. SPEAKER :—“ Before adjourning the House, I wish to remind the hon. Members that Sir Howard D'Egville will address the hon. Members of this House as well as the hon. Members of the other House at 4-45 p.m., in the Congress Party Room. There is also a party given by my Colleague Dr. Cherian and myself. After the party there is a dance recital. I request the hon. Members to attend all the three functions.

“ The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. G.O. No. 2770, Home, dated 15th September 1954, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.
2. G.O. No. 3454, Home, dated 24th November 1954, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.
3. G.O. No. 3453, Home, dated 24th November 1954, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.
4. G.O. No. 3515, Home, dated 30th November 1954, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.
5. G.O. No. 3549, Home, dated 2nd December 1954, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.
6. G.O. No. 43, Home, dated 6th January 1955, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.
7. G.O. No. 115, Home, dated 12th January 1955, notifying certain amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.
8. Balance sheet as at 31st December 1953, of the Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye.